

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ACTIVITIES TO ENHANCE DANCE SKILLS
OF FIRST-YEAR VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS
IN COLLEGE OF DRAMATIC ARTS BUNDIRPATANASILPA INSTITUTE

สุพัตรา สุบรรณพันธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2568

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ACTIVITIES TO ENHANCE DANCE SKILLS
OF FIRST-YEAR VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS
IN COLLEGE OF DRAMATIC ARTS BUNDIRPATANASILPA INSTITUTE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Art Education)

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2025

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ของ

สุพัตรา สุวรรณพันธ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยวดี มากพา)

ชื่อเรื่อง	กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ผู้วิจัย	สุพัตรา สุบรรณพันธ์
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2568
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยวดี มากพา

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและศึกษาผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ จำนวน 15 คน กำหนดใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมวิธี และเก็บรวบรวมข้อมูลจากชั้นเรียน การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินเชิงปริมาณ ผลการวิจัยพบว่า 1. กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ดำเนินการออกแบบตามแผนการเรียนการสอนหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ใช้ระยะเวลาศึกษา 18 ครั้ง ตรวจสอบหาค่าความสอดคล้องของกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์กับวัตถุประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ ประกอบด้วย การยกเท้า การก้าวเท้า (หน้า) การกระดกเท้า (หลัง) การก้าวเท้า (ข้าง) การกระดกเท้า (ข้าง) การผสมเท้ากระทบจังหวะ การตั้งวง (ล่าง กลาง บน) 2. ผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ โดยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.98 และ ผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.42

Title	ACTIVITIES TO ENHANCE DANCE SKILLS OF FIRST-YEAR VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS IN COLLEGE OF DRAMATIC ARTS BUNDITPATANASILPA INSTITUTE
Author	SUPHATTRA SUBANPAN
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2025
Thesis Advisor	Assistant Professor Piyawadee Makpa , Ph.D.

This research aimed to design and study the pre- and post-effects of using supplementary Thai classical dance skill-building activities for fifteen first-year Vocational Certificate (V.C.) students at the College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute, who graduated from general education schools. A mixed-methods research design was employed, and data were collected through classroom teaching, interviews, and observation. The collected data were then subjected to qualitative analysis, and the quantitative data from the evaluation results were analyzed. Research Findings: 1. The skill-enhancing dance activities were designed based on the curriculum of the Performing Arts (Dance and Music) Vocational Certificate Program, B.E. 2562 (2019). The study was conducted over 18 times, and the alignment of the activities with the objectives was verified by three experts. The structure of the skill-enhancing dance activities consists of: lifting the feet (Yok Thao), stepping forward (Kao Thao Na), flicking the foot backward (Kradok Thao Lang), stepping sideways (Kao Thao Kang), flicking the foot sideways (Kradok Thao Kang), combining stepping and rhythm tapping (Phasom Thao Krathop Jangwa), and hand positioning (Tang Wong) at the low, middle, and high levels. 2. Evaluation of Student Behavior Before and After the Implementation of Skill-Enhancing Dance Activities The study assessed the behavior of first-year vocational certificate students at the College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute, who had previously completed their lower secondary education in general education schools. The sample group consisted of 15 students. The analysis of mean and standard deviation revealed that: Before participating in the skill-enhancing dance activities, the students had an average score of 1.98 After participating in the activities, the students' average score increased to 4.42 indicating significant improvement in their behavior and skills.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ความสำเร็จขึ้นจากความเมตตาและกรุณาอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้ คำปรึกษา ชี้แนะและให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งสร้างการเรียนรู้ในการค้นคว้าหาวิธีการที่ ก่อให้เกิดความรู้ยิ่งต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย ประธานกรรมการการ สอบปริญญาโท ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ กรรมการคุมสอบปริญญาโท ที่ได้ กรุณาสละเวลาในการให้ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญาโทฉบับนี้ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดีชนก คชเสนี อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดร.เอกสิทธิ์ โพธิ์ ไทรัมย์ อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธาการ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะในการ จัดทำเครื่องมือวิจัยครั้งสำเร็จด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา เพื่อนคณะครูที่คอยช่วยเหลือสนับสนุน และให้กำลังใจตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ศาสตร์ นาฏศิลป์ รวมทั้งเสนอแนะแนวทาง มุมมองที่เป็นประโยชน์ยิ่งเพื่อให้ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงและสำเร็จไปด้วยดี

สุพัตรา สุบรรณพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	5
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562	7
2. แนวคิดและทฤษฎี.....	21
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
3.1 การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
3.4 วิธีดำเนินการทดลอง.....	32
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	80
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	80
สมมติฐานของการวิจัย.....	80
ความสำคัญของการวิจัย	80
ขอบเขตการวิจัย	81
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	81
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	82
วิธีดำเนินการวิจัย.....	82
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	83
การเก็บรวบรวมข้อมูล	83
การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล	84
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผล	85
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้.....	88
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	88
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก.....	50
ประวัติผู้เขียน.....	101

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	39
ตาราง 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ (N= 15).....	75
ตาราง 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ (N= 15)	76
ตาราง 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช (N= 15).....	77
ตาราง 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่, วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	78

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กิจกรรมรำเพลงช้า เพลงเร็วแบบตัด (ประเมินผลก่อนทำกิจกรรม).....	44
ภาพประกอบ 2 กิจกรรมการตัดมือตัดแขน	45
ภาพประกอบ 3 กิจกรรมการยกเท้า	47
ภาพประกอบ 4 กิจกรรมการก้าวข้าง	47
ภาพประกอบ 5 กิจกรรมการผสมเท้ากระทบจังหวะ.....	48
ภาพประกอบ 6 กิจกรรมการตั้งวง (ล่าง กลาง บน).....	50
ภาพประกอบ 7 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	51
ภาพประกอบ 8 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	52
ภาพประกอบ 9 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	54
ภาพประกอบ 10 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	55
ภาพประกอบ 11 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	57
ภาพประกอบ 12 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	58
ภาพประกอบ 13 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	59
ภาพประกอบ 14 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	61
ภาพประกอบ 15 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	62
ภาพประกอบ 16 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	63
ภาพประกอบ 17 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	64
ภาพประกอบ 18 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	65
ภาพประกอบ 19 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น.....	66
ภาพประกอบ 20 ผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียน ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	68

ภาพประกอบ 21 ผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียน ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	70
ภาพประกอบ 22 ผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียน ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	72
ภาพประกอบ 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการ ใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ (N= 15).....	75
ภาพประกอบ 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการ ใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ (N= 15)	76
ภาพประกอบ 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการ ใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช (N= 15).....	77
ภาพประกอบ 26 การเปรียบเทียบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมผลการประเมินพฤติกรรม ของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์, วิทยาลัยนาฏศิลป์ เชียงใหม่, วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพต่อไปในอนาคตได้ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการ ทั้งนี้จะต้องอาศัยนวัตกรรมสิ่งใหม่ ๆ มากมายที่จะเข้ามาเป็นตัวช่วยเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้นตัวแปรที่สำคัญที่สุดก็คือ ครูผู้สอนในแต่ละรายวิชานอกจากครูผู้สอนจะต้องมีความรู้มากพอในการถ่ายทอดให้กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วนั้น ครูผู้สอนก็ต้องศึกษาหาเทคนิคใหม่ ๆ วิธีการจัดการเรียนการสอนใหม่ ๆ การเรียนการสอนของครูที่ทันสมัยในยุคปัจจุบันเข้ามาพัฒนาความรู้การจัดการเรียนรู้นั้นให้เป็นปัจจุบันที่สุด และเป็นเทคนิควิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วที่สุด และสามารถนำไปใช้ครูผู้สอนอยู่เสมอ เพื่อให้การถ่ายทอดประโยชน์ในความรู้ที่สร้างสรรค์ นอกจากวิธีการเหล่านี้แล้ว ครูผู้สอนจำเป็นจะต้องศึกษาทั้งปัจจัยภายในและภายนอกในสถานศึกษาในห้องเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์ศึกษาปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในส่วนของการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำปัญหามาหาแนวทางแก้ไขในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนมากที่สุด (ทศนา แชมมณี, 2563)

วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติและประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะมีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น และเป็นหลักสูตรวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ที่เตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา สร้างสรรค์นวัตกรรม ด้วยความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ทั้งไทยและสากลที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่งกันและกันสามารถเพิ่มมูลค่าเชิงเศรษฐกิจได้โดยเน้นการพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียนพร้อมทั้งเป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมสนับสนุนและประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน นอกจากนี้ยังเป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้วิทยาลัย สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้

ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถเรียนรู้พัฒนา
อนุรักษ์สืบสาน สร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์หลักสูตร
วิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้
มีความรู้ความสามารถในการอนุรักษ์ สืบสานและธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ เน้นให้เป็น
คนดีมีปัญญามีความสุข มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (วิทยาลัย
นาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562)

ปัจจุบันพบว่า ผู้เรียนที่เข้าศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีทักษะปฏิบัติที่แตกต่างกัน เนื่องจากการรับเข้า
ศึกษาเปิดโอกาสและเปิดรับสมัครผู้เรียนที่จบการศึกษาทั้งชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 สังกัดวิทยาลัย
นาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดโรงเรียนสามัญ จึงทำให้
ครูผู้สอนจะต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร็วเพราะหากปล่อยไว้นานอาจส่งผลกระทบต่อทักษะการปฏิบัติ
ของผู้เรียนในระดับชั้นปีที่สูงขึ้น โดยสรุป นันทา น้อยนิตย์, นฤมล ณ นคร (2566) ได้กล่าวว่า
ทักษะปฏิบัติของผู้เรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความแตกต่างกันมาก เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นฐานที่ต่างกัน อีกทั้งทักษะการรับรู้
ในเชิงการปฏิบัติ ครูผู้สอนจำเป็นต้องกำกับใกล้ชิดผู้เรียนกลุ่มนี้มากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้เรียนบางคนที่มา
จากสังกัดโรงเรียนสามัญมีทักษะที่แตกต่างจากผู้เรียนที่จบจากวิทยาลัยนาฏศิลป์

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นที่ต่างกันส่งผลให้ผลการเรียนของผู้เรียน
มีความแตกต่างกันไปด้วย อย่างไรก็ตามผลการเรียนทักษะของนักเรียนสามารถมีการพัฒนาไปใน
ทิศทางที่ดีขึ้นอาจด้วยเพราะความสามารถของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อ
ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านร่างกาย สมอ อารมณ และสังคม ตลอดจนสามารถทำให้
ผู้เรียนได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ (มัทนา บัณม่วง, 2536, น.10) โดย
คุณลักษณะที่ดีของครูที่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอน ดังที่ คณะอนุกรรมการส่งเสริมวิชาชีพ
ครูของคุรุสภา (2534, น. 9 – 51) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานในการปฏิบัติตนของครูซึ่งได้
บ่งชี้ลักษณะของครูในการสอนดีคือครูจะต้องทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพมีการพัฒนาการ
สอนให้สอดคล้องกับความสามารถความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและสภาพปัญหาข้างต้น ประเด็นความแตกต่างของพื้นฐาน
ทักษะปฏิบัติของผู้เรียนโดยเป็นผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดโรงเรียน
สามัญซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข ผู้วิจัยตระหนักถึงข้อจำกัดด้านทรัพยากรที่มีผลต่อการ
จัดการเรียนการสอน คือ สัดส่วนครูต่อนักเรียนที่สถาบันกำหนดไว้ที่ 1 ต่อ 8 และปัญหาจำนวน

นักเรียนมีมากรวมถึงห้องเรียนไม่เพียงพอต่อการจัดแยกกลุ่มผู้เรียนตามพื้นฐานทักษะ ด้วยข้อจำกัดดังกล่าวที่ทำให้การกำกับดูแลผู้เรียนกลุ่มที่มีพื้นฐานต่างกันเป็นไปได้ยากและไม่สามารถแยกห้องสอนได้ ผู้วิจัยจึงกำหนดใช้วิธีคัดเลือกผู้เรียนแบบเจาะจง โดยเป็นผู้เรียนที่จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดโรงเรียนสามัญ ที่มีผลการประเมินจากการสังเกตโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 จากกลุ่มตัวอย่างตัวแทนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั่วประเทศเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะผู้เรียนรูปแบบการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น พร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรม โดยการวิจัยครั้งนี้ได้นำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส(Davies, 1970) เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะจากการรับรู้ภาพรวมไปสู่การลงมือปฏิบัติทักษะย่อยอย่างเป็นลำดับขั้น โดยถือว่าทักษะที่ซับซ้อนเกิดจากการ ประกอบรวมของทักษะย่อยหลายประการ ดังนั้นการฝึกที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องให้ผู้เรียนเริ่มจากการสังเกตและทดลองปฏิบัติทีละส่วนก่อนเชื่อมโยงไปสู่การทำงานที่สมบูรณ์ กระบวนการดังกล่าวมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1. การสาธิตทักษะ ผู้สอนแสดงทักษะในภาพรวม เพื่อสร้างความเข้าใจและการรับรู้เบื้องต้นแก่ผู้เรียนโดยเน้นการสังเกตจุดสำคัญ 2. การสาธิตและปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนแยกทักษะใหญ่เป็นทักษะย่อย และให้ผู้เรียนปฏิบัติทีละขั้นอย่างเป็นระบบ 3. การปฏิบัติทักษะย่อยด้วยตนเองผู้เรียนฝึกทักษะย่อยโดยไม่ต้องอาศัยการสาธิตซ้ำพร้อมรับคำแนะนำและการแก้ไขจากผู้สอน 4. การให้เทคนิควิธีการ ผู้สอนถ่ายทอดกลวิธีเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความประณีต ความรวดเร็ว และความง่ายในการปฏิบัติ 5. การเชื่อมโยงทักษะย่อยเป็นทักษะที่สมบูรณ์ ผู้เรียนฝึกเชื่อมโยงและปฏิบัติทักษะย่อยต่อเนื่องจนสามารถทำได้อย่างชำนาญ ทั้งนี้ โมเดลของเดวิสเป็นแนวคิดที่เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ตั้งแต่การสังเกต การปฏิบัติทีละส่วนไปจนถึงการรวมเป็นทักษะสมบูรณ์ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดทั้งในด้านความถูกต้อง ความรวดเร็วและความเชี่ยวชาญจากนั้นสรุปผลด้วยการใช้แบบประเมินก่อนและหลังการประกอบกิจกรรมดังกล่าวในรูปแบบงานวิจัยเชิงผลงานวิธี การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นกลุ่มผู้เรียนที่จบการศึกษาจากสังกัดโรงเรียนสามัญให้มีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ที่ดีขึ้นพร้อมทั้งสามารถนำทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นไปประยุกต์ใช้ในการแสดงปฏิบัตินาฏศิลป์ชุดอื่นได้อย่างสวยงามและเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

2. เพื่อศึกษาผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

สมมติฐานของการวิจัย

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น ด้วยการฝึกปฏิบัติรวมทั้งหมด 18 ครั้ง 39 ชั่วโมง ซึ่งเป็นปริมาณเวลาที่มากพอที่จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของทักษะการปฏิบัติ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ ที่มีผลการประเมินจากการสังเกตโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 มีผลการเรียนทักษะนาฏศิลป์ดีขึ้น และสามารถนำทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นไปประยุกต์ใช้ในการแสดงปฏิบัตินาฏศิลป์ชุดอื่นได้อย่างสวยงามและเหมาะสม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ฝึกปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับผู้เรียนที่จบมาจากสังกัดโรงเรียนสามัญ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 18 ครั้ง (3 สัปดาห์) โดยแบ่งรายละเอียดดังนี้

1.1 การฝึกปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้น วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลา 16.00 – 18.00 น. จำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง

1.2 การฝึกปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้น วันเสาร์ ช่วงเวลา 09.00 – 12.00 น. จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง

2. ศึกษาผลก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยกิจกรรม

ประกอบด้วย การยกเท้า การก้าวเท้า (หน้า) การกระดกเท้า (หลัง) การก้าวเท้า (ข้าง) การกระดกเท้า (ข้าง) การผสมเท้ากระทบจังหวะ การตั้งวง (ล่าง กลาง บน) ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่กลุ่มผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยใช้การเลือกแบบเจาะจงซึ่งเป็นผู้เรียนที่จบมาจากสังกัดโรงเรียนสามัญที่มีผลการประเมินจากการสังเกตและการตัดสินใจร่วมกันกับครูผู้สอน โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) จำนวน 5 คน วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่จำนวน 5 คน วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการวิจัย จำนวน 18 ครั้ง 3 สัปดาห์ (39 ชั่วโมง)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 5 ประเด็น 1. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นคืออะไร 2. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีรูปแบบและขั้นตอนอย่างไร 3. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีความสำคัญอย่างไร 4. กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนมีความสำคัญอย่างไร 5. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนได้หรือไม่ อย่างไร

2. กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญที่มีผลการประเมินจากการสังเกตโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3. แบบประเมินผลกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะนาฏศิลป์ หมายถึง ทักษะปฏิบัติตามหลักการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดไว้ ประกอบด้วย การยกเท้า การก้าวเท้า (หน้า) การกระดกเท้า (หลัง) การก้าวเท้า (ข้าง) การกระดกเท้า (ข้าง) การผสมเท้ากระทบจังหวะ การตั้งวง (ล่าง กลาง บน)

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นผู้ที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดที่มีผลการประเมินจากการสังเกตโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ หมายถึง กิจกรรมการฝึกทักษะปฏิบัติตามหลักนาฏศิลป์ไทย ประกอบด้วย การยกเท้า การก้าวเท้า (หน้า) การกระดกเท้า (หลัง) การก้าวเท้า (ข้าง) การกระดกเท้า (ข้าง) การผสมเท้ากระทบจังหวะ การตั้งวง (ล่าง กลาง บน) โดยประยุกต์แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain) กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์จะปฏิบัติทั้งหมด 18 ครั้ง 3 สัปดาห์ (39 ชั่วโมง) โดยแบ่งเป็นวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลา 16.00 – 18.00 น. จำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง วันเสาร์ ช่วงเวลา 09.00 – 12.00 น. จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยขอเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ได้ดำเนินการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลข้างต้นมาเป็นฐานข้อมูลในการศึกษา เรื่อง การพัฒนากิจกรรมเสริมสมรรถนะรายวิชานาฏศิลป์ไทยของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยจำแนกรายประเด็นได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

1.2 แนวคิดการสร้างชุดกิจกรรม

1.2.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

1.2.2 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

2.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของธอร์นไคค์ (Thorndike)

2.2.1 กฎแห่งการใช้

2.2.2 กฎแห่งการไม่ใช้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

1.1. หลักการของหลักสูตร

1) เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติและประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

2) เป็นหลักสูตรวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ที่เตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา สร้างสรรค์นวัตกรรม ด้วยความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ ทั้งไทยและสากล ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่งกันและกัน สามารถเพิ่มมูลค่า

เชิงเศรษฐกิจได้โดยเน้นการพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน

3) เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริม สนับสนุนและประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

4) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้วิทยาลัย สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถเรียนรู้พัฒนา อารักขาสืบสาน สร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ ด้านนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ของชาติสืบไป

1.1.2 จุดหมายของหลักสูตร

หลักสูตรวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการอนุรักษ์ สืบสานและธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ เน้นให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

1) เพื่อให้มีความรู้ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถพัฒนาองค์ความรู้ในงานอาชีพ เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิด วิเคราะห์ และการแก้ปัญหา ตลอดจนทักษะการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

3) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักองค์กร สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี มีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4) เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกันด้วยความรักและความสามัคคี มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เข้าใจและเห็นคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความตระหนักและนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต

5) เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมจริยธรรมและวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับงานอาชีพ

6) เพื่อให้ตระหนักและเห็นคุณค่าทางด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ มีความรักชาติสำนึกในความเป็นไทยเสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

1.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

1) การเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานในขอบเขตสำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะไปสู่บริบทใหม่ สามารถให้คำแนะนำแก้ปัญหาเฉพาะด้านและรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่น มีส่วนร่วมในคณะทำงานหรือ มีการประสานงานกลุ่ม รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2) การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

การจัดการศึกษาในระบบปกติระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการดังนี้

2.1) ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติหรือระบบทวิภาค ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามที่กำหนด และวิทยาลัยอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2) การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้วิทยาลัยเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่า สัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

3) การคิดหน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 117 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ ดังนี้

3.1) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์หรือ 18 ชั่วโมงต่อภาคเรียนรวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.2) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 36 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.3) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติภาคสนาม 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียนรวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.4) การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการหรือแหล่ง
 วิทยาการ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.5) การทำโครงงานพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54
 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 พุทธศักราช 2562 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 23 หน่วยกิต

4.2 หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต (กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง)

หมายเหตุ

1) จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาและกลุ่มวิชาในหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

2) การพัฒนารายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ จะเป็นรายวิชาบังคับที่สะท้อนความเป็นสาขาวิชาตามมาตรฐานการศึกษาระดับวิชาชีพด้านสมรรถนะวิชาชีพของสาขาวิชาซึ่งยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ จึงต้องพัฒนากลุ่มรายวิชาให้ครบจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด และผู้เรียนต้องเรียนทุกรายวิชา

3) วิทยาลัย สามารถจัดรายวิชาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาเพิ่มเติมตามความต้องการเฉพาะด้านของสถานประกอบการหรือยุทธศาสตร์ภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพที่ประเภทวิชาสาขาวิชา และสาขาวิชาที่กำหนด

5. การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ

เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยกับหน่วยงานภาครัฐ และหรือเอกชนหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในวิทยาลัยแล้วระยะหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับงานในอาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น ใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีทักษะในการจัดการและพัฒนาทักษะฝีมือให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ ตลอดจนเกิดความ

มั่นใจและมีเจตคติที่ดีในการทำงานและประกอบอาชีพ โดยการจัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพต้องดำเนินการ ดังนี้

5.1 วิทยาลัยต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ในรูปของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งวิทยาการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 หรือนับเวลาจากการแสดงด้านนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์คีตศิลป์ของวิทยาลัย และลงนามโดยผู้มีอำนาจรับรอง โดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต

กรณีวิทยาลัยต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ สามารถนำรายที่ตรงหรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ในภาคเรียนที่จัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพได้ รวมไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

5.2 การตัดสินผลการเรียนการให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพเป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า บูรณาการความรู้ทักษะประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ เพื่อนำเสนอโครงการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ โดยลงมือปฏิบัติด้วยตนเองความความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่การเลือกหัวข้อหรือเรื่องที่จะศึกษาค้นคว้า การวางแผน การกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน การประเมินผลการจัดทำรายงาน ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการนั้น ๆ โดยการจัดทำโครงการดังกล่าวต้องดำเนินการ ดังนี้

6.1 วิทยาลัยต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพที่สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับสาขาวิชาในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 รวม จำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้วิทยาลัยต้องจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ กรณีกำหนดที่เรียนรายวิชาโครงการ 4 หน่วยกิต หากจัดให้เรียนรายวิชาโครงการ 2 หน่วยกิต คือโครงการ 1 และโครงการ 2 ให้วิทยาลัยจัดให้มีชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

6.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

7.1 วิทยาลัยต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทุกภาคเรียนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะแกนกลางและหรือสมรรถนะวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

ค่านิยมระเบียบวินัยการต่อต้านความรุนแรง สารเสพติดและการทุจริต เสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักชาติเทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยปลูกฝังจิตสำนึกจิตอาสาในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทำประโยชน์ต่อ ชุมชนและท้องถิ่นทั้งนี้ โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผลและปรับปรุงการทำงาน

7.2 การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการจัดการศึกษา และประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

8. การจัดการเรียน

เป็นการกำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรที่จะดำเนินการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียน โดยจัดอัตราส่วนการเรียนรู้อาชีพต่อภาคปฏิบัติในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ประมาณ 20: 80 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาขาวิชา ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

8.1 จัดรายวิชาในแต่ละภาคเรียน โดยคำนึงถึงรายวิชาที่ต้องเรียนตามลำดับก่อน-หลัง ความง่าย-ยากของรายวิชา ความต่อเนื่องและเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของรายวิชา รวมทั้งรายวิชาที่สามารถบูรณาการ จัดการเรียนรู้อารมณ์ร่วมกันในลักษณะของงาน โครงการและหรือชิ้นงานในแต่ละภาคเรียน

8.2 จัดให้ผู้เรียนเรียนรายวิชาบังคับในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ครบตามที่กำหนดในโครงสร้างหลักสูตร

8.3 จัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาชีพเลือกและวิชาเลือกเสรีตามความถนัด ความสนใจเพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ

8.4 จัดรายวิชาทวิภาคีและรายวิชาที่นำไปเรียนและฝึกในสถานประกอบการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐ โดยประสานงานร่วมกับสถานประกอบการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อพิจารณากำหนดรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่ตรงกับลักษณะงานของสถานประกอบการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐในภาคเรียนนั้น ๆ

8.5 จัดรายวิชาฝึกงานในภาคเรียนที่ 5 หรือ 6 ครั้งเดียว จำนวน 4 หน่วยกิต (เฉลี่ย 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน) หรือจัดให้ลงทะเบียนเรียนเป็น 2 ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ 5

จำนวน 2 หน่วยกิต และภาคเรียนที่ 6 จำนวน 2 หน่วยกิต (เฉลี่ย 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน) ตามเงื่อนไขของหลักสูตรสาขาวิชานั้น ๆ

8.6 จัดรายวิชาโครงการในภาคเรียนที่ 5 หรือ 6 ครั้งเดียว จำนวน 4 หน่วยกิต หรือจัดให้ลงทะเบียนเรียนเป็น 2 ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ 5 และภาคเรียนที่ 6 รวม 4 หน่วยกิต ตามเงื่อนไขของหลักสูตรสาขาวิชานั้น ๆ

8.7 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน ภาคเรียนละไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

8.8 จัดจำนวนหน่วยกิตรวมในแต่ละภาคเรียน ไม่เกิน 22 หน่วยกิต สำหรับการเรียนแบบเต็มเวลาและไม่เกิน 12 หน่วยกิต สำหรับการเรียนแบบไม่เต็มเวลา ส่วนภาคเรียนฤดูร้อนจัดได้ไม่เกิน 12 หน่วยกิต ทั้งนี้เวลาในการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ย ไม่ควรเกิน 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หากวิทยาลัยมีเหตุผลและความจำเป็นในการจัดหน่วยกิตและเวลาในการจัดการเรียนการสอนแต่ละภาคเรียนที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้น อาจทำได้แต่ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา

9. การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการจัดการศึกษา และประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

10. การประเมินผลการเรียน

เน้นการประเมินตามสภาพจริง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการจัดการศึกษา และประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

11. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

11.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

11.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตร

11.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

11.4 เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรและประเมินผ่านทุกภาคเรียน

12. การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

12.1 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง วิทยาลัยสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มวิชา เพื่อเลือกเรียนนอกเหนือจากรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับได้โดยสามารถพัฒนาเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานั้น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง

12.2 หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ วิทยาลัยสามารถเพิ่มเติมรายละเอียดของรายวิชาในแต่ละกลุ่มวิชาในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือกได้ตามความต้องการของสถานประกอบการหรือยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์สาขาวิชาและสมรรถนะวิชาชีพสาขางานด้วย

12.3 หมวดวิชาเลือกเสรีวิทยาลัยพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความต้องการของสถานประกอบการชุมชน ท้องถิ่น หรือยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และหรือเพื่อการศึกษาต่อ ทั้งนี้การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

13. การปรับปรุงแก้ไขพัฒนารายวิชา กลุ่มวิชาและการอนุมัติหลักสูตร

13.1 การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิ อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้เป็นหน้าที่ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

13.2 การอนุมัติหลักสูตรให้เป็นหน้าที่ของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

13.3 การประกาศใช้หลักสูตรให้ทำเป็นคำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

13.4 การพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม วิทยาลัยสามารถดำเนินการได้ โดยต้องรายงานให้สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบ

14. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนไว้ให้ชัดเจนอย่างน้อยประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

14.1 หลักสูตรที่ยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ

14.2 ครู ทรัพยากรและการสนับสนุน

14.3 วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

14.4 ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้วิทยาลัยในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดให้มีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการหลักสูตรมายังต้นสังกัด เพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย

2. โครงสร้างหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ละคร

2.1 จุดประสงค์สาขาวิชา

1. เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหาทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

2. เพื่อให้มีความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และหลักการทำงานของอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพนาฏศิลป์ไทย โขน ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

3. เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านนาฏศิลป์ไทย โขน

4. เพื่อให้สามารถอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยด้านนาฏศิลป์ไทย โขน

5. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานการแสดงด้านนาฏศิลป์ไทย ในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระรวมทั้งการใช้ความรู้ และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้

6. เพื่อให้มีทักษะในการปฏิบัติงานและประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต

7. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัยมีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

2.2 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชา ศิลปกรรม สาขาวิชา นาฏศิลป์ไทย โขน ประกอบด้วย

2.2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริตความกตัญญูกตเวที ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทยเคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และจิตสำนึกรักษาสีเสื้อและเครื่องแบบ

2) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความรักสามัคคี มีมนุษยสัมพันธ์ความเชื่อมั่นในตนเองสนใจใฝ่รู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขยัน ประหยัดอดทนพึ่งตนเองต่อต้านความรุนแรงและการทุจริต ปฏิบัติตนและปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

2.2.2 ด้านสมรรถนะแกนกลาง

1) ด้านความรู้ ได้แก่

- 1.1) หลักการใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร
- 1.2) หลักการใช้เหตุผล คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาและการจัดการ
- 1.3) หลักการดำรงตนและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
- 1.4) หลักการปรับตัวและดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่

2) ด้านทักษะ ได้แก่

- 2.1) ทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.2) ทักษะการคิดและการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการและกระบวนการ

ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.3) ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตตามหลักศาสนา วัฒนธรรม และความเป็นพลเมือง และหลักการพัฒนานุคลิกภาพและสุขอนามัย

3) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่

3.1) สื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

3.2) แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

3.3) ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมทางสังคมและสิทธิหน้าที่พลเมือง

3.4) พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

2.2.3 ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

1) ด้านความรู้ ได้แก่ รู้และเข้าใจหลักการ วิวัฒนาการ ประเภทรูปแบบของการแสดงนาฏศิลป์โขนการละเล่นในพระราชพิธี การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง ระบำ รำ ฟ้อน การแสดงเบ็ดเตล็ดและสามารถบูรณาการจัดการแสดงนาฏศิลป์โขน

2) ด้านทักษะ ได้แก่

2.1) ทักษะการเลือกและประยุกต์ใช้หลักการวิธีการในการเรียนและการแสดงโขนได้อย่างเหมาะสม

2.2) ทักษะการปฏิบัติกระบวนการทำรำในการเรียนและการแสดงโขนตรงตามแบบแผนที่กำหนด

2.3) ทักษะการคิด วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาในการเรียนและการแสดงโขนได้อย่างเหมาะสม

2.4) ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนและการแสดงโขนเพื่อพัฒนาวิชาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่

3.1) การวางแผน กำหนดรูปแบบให้สอดคล้องกับหลักวิธีการแสดงโขนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.2) จัดการแสดงนาฏศิลป์โขนอย่างถูกต้องตามรูปแบบและหลักวิธีการนาฏศิลป์ไทย

3.3) ออกแบบ และสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์โขนโดยนำแบบแผนทฤษฎีและกระบวนการปฏิบัติไปประยุกต์ใช้อย่างถูกต้อง มีคุณภาพและเหมาะสม

3.4) การผลิต ดูแล รักษา ซ่อมแซม เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์การแสดงนาฏศิลป์โขน

3.5) การบันทึกองค์ความรู้และกระบวนการทำรำนานาฏศิลป์โขนเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดและเผยแพร่

3.6) การบูรณาการนาฏศิลป์โขนกับนาฏกรรมต่างๆเพื่อสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ไทย

3.7) ชื่นชมนาฏศิลป์ไทย วิเคราะห์วิจารณ์ วิพากษ์อย่างมีหลักการ
สร้างสรรค์และเหมาะสม

โครงสร้างหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สาขาวิชา นาฏศิลป์ไทย โขน

ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย โขน จะต้องศึกษารายวิชาจาก
หมวดวิชาต่าง ๆ รวมไม่น้อยกว่า 117 หน่วยกิตและเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังโครงสร้าง
ต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 23 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) รวม ไม่น้อยกว่า 117 หน่วยกิต

1.2 แนวคิดการสร้างชุดกิจกรรม

เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใช้ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติ
กิจกรรมโดยใช้สื่อประกอบตามความเหมาะสมดังนั้นชุดการสอนจึงมีบทบาทสำคัญต่อการเรียน
การสอน

1.2.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม หมายถึง เครื่องมือทางการศึกษาที่จัดขึ้นเป็นลำดับขั้นตอนอย่างเป็น
ระบบ โดยมีลักษณะเป็นชุดการเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลากหลายรูปแบบเพื่อ
ฝึกทักษะและส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคมของผู้เรียน ชุดกิจกรรมได้รับ
การออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามหลักสูตรมีวัตถุประสงค์และแนวคิดหลัก (Concepts) ที่
ชัดเจนมีขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นระบบและสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม
กิจกรรมในชุดจะต้องเชื่อมโยงกับหน่วยการเรียนรู้และเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการปฏิบัติ
กิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและยั่งยืน

ดวงแสง ณ นคร (2555) ได้ให้ความหมายชุดการสอน หมายถึง สื่อการเรียนรู้
สำเร็จรูปที่มีการนำสื่อหลายประเภทมาใช้ร่วมกันอย่างเป็นระบบในลักษณะของสื่อประสม
(Multimedia) ซึ่งได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของแต่ละหน่วยการ
เรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปชุดการสอนจะถูกจัดเตรียมไว้

ในลักษณะของกล่องหรือช่องซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจนภายในชุดการสอนจะประกอบด้วย คู่มือการใช้สื่อการสอน ตลอดจนประสบการณ์หรือกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองหรือร่วมกับผู้อื่นอย่างมีระบบ

12.2 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีหลายลักษณะทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการสร้างและการนำไปใช้งาน (บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2545) และ (ดวงแสง ณ นคร, 2555) ได้ให้ความหมายว่าประเภทชุดกิจกรรมมีรายละเอียดและองค์ประกอบที่แตกต่างกันตามลักษณะการใช้งาน แต่ก็มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญดังนี้

1. คู่มือผู้สอน หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับผู้สอนหรือผู้เรียน โดยมีรูปแบบหลากหลายตามประเภทของชุดการสอนอาจเป็นเล่มหนังสือหรือแผ่นพับซึ่งภายในจะบรรจุรายละเอียดและคำแนะนำในการใช้ชุดการสอนเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

2. คำสั่งหรือการมอบหมายงาน หมายถึง ข้อความหรือคำชี้แจงที่กำหนดแนวทางและขั้นตอนในการดำเนินการเรียนรู้หรือกิจกรรมของผู้เรียนโดยคำสั่งเหล่านี้มักปรากฏในชุดการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคลซึ่งประกอบด้วยคำอธิบายรายละเอียดคำแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมและการสรุปบทเรียนเพื่อเสริมความเข้าใจ

3. เนื้อหาสาระและสื่อ หมายถึง ข้อมูลและความรู้ที่จัดเตรียมตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็นหน่วยย่อยต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนศึกษาได้อย่างเป็นระบบโดยใช้สื่อต่าง ๆ รวมทั้งกิจกรรมทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคลเป็นเครื่องมือช่วยสอนซึ่งอาจประกอบด้วยบทเรียน โปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง วัสดุกราฟิก หุ่นจำลอง รูปภาพ และสื่ออื่นๆที่เกี่ยวข้อง

4. แบบประเมินผลผู้เรียน หมายถึง เครื่องมือหรือวิธีการที่ใช้วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งอาจประกอบด้วยแบบฝึกหัด แบบทดสอบ หรือกิจกรรมต่าง ๆ โดยในบางชุดการสอนอาจมีการประเมินก่อนการเรียนเพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนในเนื้อหาที่จะเรียนต่อไป

เกริก ท่วมกลาง และ จินตนา ท่วมกลาง (2555) ได้ให้ความหมายว่า มีแนวคิดเรื่ององค์ประกอบของชุดการสอนที่สอดคล้องกับนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้นแต่มีเพิ่มเติมในส่วนของกิจกรรมเสริมทักษะเป็นเนื้อหาสาระสำรองเพื่อใช้ในการเพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของชุดการสอนมีความหลากหลายและขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และการนำไปใช้จริงเป็นสำคัญอย่างไรก็ตาม ชุดการสอนจะต้องมี

องค์ประกอบหลักครบถ้วนได้แก่ คู่มือการใช้ ชุดคำชี้แจง/คำสั่ง เนื้อหาสื่อการเรียนรู้ตามหน่วยที่กำหนดและกระบวนการประเมินผลนอกจากนี้ผู้สอนสามารถเพิ่มเติมองค์ประกอบอื่น ๆ ในการออกแบบเพื่อให้ ชุดการสอนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.2.3 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน

การสร้างชุดการสอน เป็นการสร้างสื่อผสมที่ต้องจัดให้มีองค์ประกอบครบถ้วน ทั้งส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระที่ใช้สำหรับศึกษาเรียนรู้และส่วนกิจกรรมเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ ความเข้าใจในการเรียนรู้ที่ต้องมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน รศ.ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ บุญ เกื้อ คอวหาเวช (2545) ได้ให้ความหมายว่าขั้นตอนในการผลิตชุดการสอนโดยการผลิตชุดการสอน อย่างเป็นระบบสอดคล้องและไปในแนวทางเดียวกับ(เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง, 2555) และ (สุคนธ์ สิ้นธพานนท์, 2561) ซึ่งการสร้างชุดการสอนสามารถแบ่งออกเป็น 10 ขั้นตอน ได้แก่

1. สำรวจเรื่องที่จะสร้างชุดการสอน ศึกษาสภาพการเรียนรู้และปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อวิเคราะห์ประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
2. ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนาชุดการสอนเป็นไปตามหลักการและทฤษฎีที่ถูกต้อง
3. กำหนดประเภทของชุดการสอน โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้
4. กำหนดศูนย์สาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ แยกย่อยสาระการเรียนรู้หลัก และกำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่องและลำดับความยากง่าย
5. เขียนสาระการเรียนรู้ย่อ รวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนพร้อมออกแบบกิจกรรมที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21
6. สร้างแบบประเมินออกแบบการวัดผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เช่น แบบทดสอบก่อนและหลัง
7. กำหนดภาพประกอบและกิจกรรม เพื่อช่วยให้เนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย และสร้างความเชื่อมโยงในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
8. จัดทำรูปเล่มชุดการสอน รวมคู่มือครูและรายละเอียดสำหรับผู้เรียน จัดเรียงอย่างเป็นระบบ และตกแต่งให้ดึงดูดใจ

9. ประเมินความเหมาะสม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมโดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไปถือว่ายอมรับได้

10. หาประสิทธิภาพและปรับปรุง ทดลองใช้กับผู้เรียนจริง ประเมินผล และปรับปรุงชุดการสอนให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อประสมที่จัดทำขึ้นอย่าง มีระบบโดยประกอบด้วยคู่มือสำหรับครู แผนการสอนหรือกิจกรรมและ ชุดกิจกรรม/สื่อสำหรับ ผู้เรียนผู้เรียนออกแบบมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองหรือภายใต้การแนะนำของ ครูอย่างมีประสิทธิภาพจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2. แนวคิดและทฤษฎี

2.1 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain) ของ เดวีส์ (Davies, 1970 : 50-56) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการ พัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1. ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบทักษะหรือ การกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ช้าหรือเร็ว เกินปกติ ก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

2. ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำ หรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรจะแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่าง ช้า ๆ

3. ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิต หรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนผู้เรียนทำได้ เมื่อได้ แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้ เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

4. ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

5. ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างที่ชำนาญ

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นกรอบแนวคิดที่เน้นการพัฒนาทักษะการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพผ่านการเรียนรู้จากภาพรวมไปสู่ส่วนย่อยและเชื่อมโยงกลับสู่ความสมบูรณ์ เดวิสเชื่อว่าทักษะที่ซับซ้อนใด ๆ ก็ตามล้วนประกอบขึ้นจากทักษะย่อยจำนวนมากดังนั้นการฝึกฝนทักษะย่อยอย่างเป็นระบบก่อนจะนำไปสู่การประกอบรวมเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จได้รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น รูปแบบของเดวิสจึงเป็นแนวทางเชิงปฏิบัติที่เน้นความเข้าใจในโครงสร้างของทักษะและการฝึกฝนอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งมีประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เรียนกลุ่มที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน

2.2 กฎแห่งการฝึกหัด ของธอร์นไดค์ (Thorndike) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) เป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีการเรียนรู้แบบความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเอ็ดเวิร์ด ดี ธอร์นไดค์ ซึ่งเสนอว่าการเรียนรู้เกิดจากการสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของกฎนี้ อธิบายว่าความเข้มแข็งของความสัมพันธ์เชื่อมโยงดังกล่าวขึ้นอยู่กับการฝึกฝนหรือการนำไปใช้ อย่างไรก็ตามกฎแห่งการฝึกหัดแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ กฎแห่งการใช้และกฎแห่งการไม่ใช้

2.2.1. กฎแห่งการใช้ กฎนี้กล่าวว่า ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะแข็งแกร่งขึ้นเมื่อมีการนำความสัมพันธ์นั้นมาใช้อยู่เสมอหรือมีการฝึกปฏิบัติ การฝึกฝนและการทำซ้ำจะช่วยเสริมความมั่นคงและรวดเร็วในการตอบสนองเมื่อผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์การฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจะช่วยเสริมความมั่นคงความเร็วและความแม่นยำในการตอบสนองนั้น เมื่อผู้เรียนเผชิญกับสิ่งเร้าเดิมความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองที่เรียนรู้ก็จะเพิ่มขึ้นเดิม ๆ ก็จะสามารถแสดงพฤติกรรม ที่ถูกต้องออกมาได้ง่ายขึ้น

2.2.2 กฎแห่งการไม่ใช้กล่าวว่า เมื่อความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่าง S-R ไม่ถูกนำมาใช้เป็นเวลานาน ความสัมพันธ์นั้นก็จะอ่อนกำลังลงหรือจางหายไป การขาดการฝึกฝนหรือการหยุดการปฏิบัติจะนำไปสู่การลืมและทำให้ความแม่นยำหรือความสามารถในการตอบสนอง

ต่อสิ่งเร้านั้นลดลงกฎแห่งการไม่ใช้กล่าวได้ว่า เมื่อความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่าง S-R ไม่ถูกนำมาใช้ เป็นเวลานาน ความสัมพันธ์นั้นก็จะอ่อนกำลังลงหรือจางหายไป

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการบูรณาการกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์กับแนวคิดของเดวีส์ 5 ขั้นตอน คือการนำทักษะการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมาบูรณาการกับแนวคิดของเดวีส์เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะจากการรับรู้ภาพรวมไปสู่การลงมือปฏิบัติ ทักษะย่อยอย่างเป็นลำดับขั้น โดยถือว่าทักษะที่ซับซ้อนเกิดจากการประกอบรวมของทักษะย่อย หลายประการ ดังนั้นการฝึกที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องให้ผู้เรียนเริ่มจากการสังเกตและทดลอง ปฏิบัติทีละส่วน ก่อนเชื่อมโยงไปสู่การทำงานที่สมบูรณ์ กระบวนการดังกล่าวมี 5 ขั้นตอน อีกทั้ง การที่กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์กำหนดให้มีการฝึกปฏิบัติเป็นจำนวน 39 ชั่วโมง 15 ครั้ง ในวัน ธรรมดา และ 3 ครั้ง ในวันเสาร์นั้นสอดคล้องกับกฎแห่งการใช้เพราะเป็นการจัดสรรระยะเวลา ทั้งหมดที่มากพอและความถี่ที่ต่อเนื่อง (วันจันทร์ถึงศุกร์และวันเสาร์) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความชำนาญตามแนวคิดของธอร์น ไคค์ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งผลลัพธ์คือผู้เรียนสามารถ พัฒนาทักษะนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้องงดงาม

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชนากานต์ อ่อนประทุม (2563) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ รำวงมาตรฐานโดยใช้รูปแบบของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ ปฏิบัติการรำวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวีส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มี ประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาทักษะปฏิบัติรำวงมาตรฐานของนักเรียน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติรำ วงมาตรฐาน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (t – test dependent Sample) ผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติรำวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวีส์ มีประสิทธิภาพ

(E1/E2) เท่ากับ 84.15/83.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) นักเรียนมีคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีทักษะปฏิบัติ รำวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวีส์หลังเรียนอยู่ในระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ และมีความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติรำวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวีส์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.31$, $S.D. = 0.65$)

วารวภรณ์ จุลชนิดและเกตุฉวา บุญปรกาการ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติ นาฏยศัพท์ด้วการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิการสอนของแฮร์โรว์สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศีกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิการสอนของแฮร์โรว์หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของ นักเรียนชั้นประถมศีกษาปีที่ 4 2) เพื่อศีกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิการสอนของแฮร์โรว์ของนักเรียนชั้นประถมศีกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คื โรงเรียนบ้านดาหล่า จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิการสอนของแฮร์โรว์แบบประเมิน ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิการสอนของแฮร์โรว์และแบบประเมิน วัตความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิการสอนของแฮร์โรว์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคื ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น และการหาค่าที่ (T-test) ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิการสอนของแฮร์โรว์หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของ นักเรียนชั้นประถมศีกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($X=48.00$, $S.D. = 2.73$) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.052)ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิ การสอนของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นประถมศีกษาปีที่ 4 ($X= 4.52$, $S.D. = 0.34$)

วีรภัทร จินตะไล (2560) ได้ศีกษา เรื่องการสร้างกิจกรรมนาฏศิลป์ พัฒนาการคิด สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศีกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดตาลเอน (โศภนชนูปถัมภ์) ผลการศีกษา พบว่า กำหนดในการปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ และนำกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการสร้างกิจกรรมที่ จะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งใช้เวลาในการทำกิจกรรมจำนวน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง รวม เป็น 10 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง พบว่า ผลการทดลองระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศีกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดตาลเอน (โศภนชนูป ถัมภ์) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรม นาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อาร์ พันธ์มณี (2534:123-127) กล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอนควรใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น และพยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามความสามารถของแต่ละบุคคลจากการทดสอบของ Thorndike สามารถสรุปได้ว่า

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง สภาพความพร้อม หรืออรรถิภาวะของผู้เรียนทั้งทางร่างกาย อวัยวะต่างๆในการเรียนรู้ ความสนใจและความเข้าใจต่อสิ่งที่จะเรียน 2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) หมายถึง การฝึกฝน การตอบสนองของอย่างใดอย่างหนึ่ง อยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดความสมบูรณ์ ถูกต้อง แบ่งออกเป็น

1.1. กฎแห่งการใช้ (Law of Use) หมายถึง การฝึกฝน การตอบสนองต่ออย่างใดอย่างหนึ่ง อยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดพันธะที่แน่นแฟ้นระหว่างสิ่งเร้าต่อการตอบสนองหรืออาจกล่าวได้ว่าเมื่อใดเริ่มเรียนรู้สิ่งใดแล้วนำไปใช้บ่อยๆ จะทำให้ความรู้ที่อยู่ถาวรและไม่ลืม

1.2. กฎแห่งการนำไปใช้ (Law of Disuse) หมายถึง การไม่ได้ฝึกฝนหรือไม่ได้ใช้ไม่ได้ทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ความมั่นคงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองอ่อนกำลังลงหรืออาจทำให้ความรู้นั้นลืมเลือนไปได้

วรพรรณ สว่างจิตรและอินทิรา รอบรู้ (2564) ได้ศึกษา เรื่อง การออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่าโดยเน้นกระบวนการปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่าโดยเน้นกระบวนการปฏิบัติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่าโดยเน้นกระบวนการปฏิบัติกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ (อุทิศพิทยาคาร) จำนวน 30 คน โดยได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) และทำการสุ่มเพื่อหากกลุ่มทดลอง (random assignments) ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $E1/E2 = 87.55/88.66$ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อังคณา ไตรกระโทก (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมนาฏศิลป์ เรื่องระบำนาฏยมาลาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมนาฏศิลป์ เรื่องระบำนาฏยมาลา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 2. ศึกษาผลการใช้หลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 พัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม รายวิชานาฏศิลป์ชุดระบำนาฏยมาลา ได้แก่ นักเรียน ชุมชน ผู้บริหารและครู จำนวนทั้งหมด 55 คน และผู้บริหารและคณาจารย์ จำนวน 9 คน ระยะที่ 2 ผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 1 ห้อง จำนวน 25 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยนำ หลักสูตรไปจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบ t-test (dependent) เปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังเรียน และค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมนาฏศิลป์ เรื่องระบำนาฏยมาลา พบว่า ผู้บริหารและคณาจารย์มีความเห็นต่อประสิทธิภาพของหลักสูตรโดยรวมในระดับมากที่สุด 2) ผลการใช้หลักสูตรสาระเพิ่มเติมพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ อยู่ใน ระดับดีมาก และมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติ อยู่ใน ระดับดีมาก สรุปได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวม เรื่องระบำนาฏยมาลา อยู่ในระดับดีมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นที่ได้ทำการรวบรวมมานั้น มีความเชื่อมโยงกับงานวิจัยนี้ อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในประเด็นของการ พัฒนาทักษะปฏิบัติ และการใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาความแตกต่างของพื้นฐานผู้เรียน ซึ่งสามารถแบ่งความเกี่ยวข้องออกเป็น ความเกี่ยวข้องด้านรูปแบบการสอนและทฤษฎี (Davies & Thorndike) งานวิจัย ของชนากานต์ อ่อนประทุม (2563) มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้โดยตรงที่สุดเนื่องจากใช้รูปแบบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในการพัฒนาทักษะร่างกายมาตรฐานซึ่งยืนยันว่ารูปแบบดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (E1/E2 สูงกว่า 80/80) และเป็นรูปแบบหลักที่ผู้วิจัยเลือกใช้นอกจากนี้ข้อมูลจาก อารี พันธุ์มณี (2534) ที่สรุปกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของธอร์นไดค์ก็เป็นทฤษฎีหลักที่สนับสนุนความจำเป็นในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะเป็นจำนวน 39 ชั่วโมงอย่างต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงของทักษะการปฏิบัติให้มั่นคงตามกฎแห่งการใช้ ต่อมาความเกี่ยวข้องด้านสื่อและเนื้อหาวิชา (ชุดกิจกรรม & นาฏยศัพท์) งานวิจัยของ วรพรรณ สว่างจิตรและอินทิรา รอบรู้ (2564) และ วราภรณ์ จุลฉืดและเกตุฉวี บุญปรากฏ (2566) เกี่ยวข้องกับการออกแบบและพัฒนาชุดกิจกรรมและการพัฒนา นาฏยศัพท์และภาษาท่าซึ่งเป็นรากฐานของนาฏศิลป์เบื้องต้นงานเหล่านี้เป็นต้นแบบในการ

ออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะให้มีความเหมาะสมและยืนยันว่าการเน้นกระบวนการปฏิบัติผ่านชุดกิจกรรมสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จริงอีกทั้งความเกี่ยวข้องด้านการวัดผลและสถิติงานวิจัยของชนากานต์ อ่อนประทุม (2563), อังคณา ไตกระโทก (2566), และวรพรรณ สว่างจิตรและอินทิรา รอบรู้ (2564) ต่างใช้ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/ทักษะปฏิบัติก่อนและหลังเรียนด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติและเกณฑ์การประเมินผลที่สอดคล้องกับวิธีการวิจัยเชิงผสมผสานวิธีในงานวิจัยนี้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานวิธีการเก็บข้อมูลเชิงสถิติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งนี้ยังได้ศึกษาผลการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวบรวมข้อมูลจากหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ศึกษาการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) นำมาวิเคราะห์ผสมผสานกับแนวคิดทฤษฎีสร้างเป็นกิจกรรมเสริม ทักษะซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 วิธีดำเนินการทดลอง
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่กลุ่มผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นผู้เรียนที่จบมาจากโรงเรียนสังกัด สามีญ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) จำนวน 5 คน วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ จำนวน 5 คน วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยการพัฒนาเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นผู้เรียนที่จบมาจากโรงเรียนสังกัดสามีญ ที่มีผลการประเมินจากการสังเกตและตัดสินใจร่วมกันกับครูผู้สอน โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช โดยมีวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง ดังนี้

1) เป็นนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จากโรงเรียนสังกัดสามัญที่มีผลการประเมินจากการสังเกตและตัดสินใจร่วมกันกับครูผู้สอน โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2

2) นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความยินยอมด้วยความสมัครใจ

3) ผู้ปกครองของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความยินยอมด้วยความสมัครใจ

4) กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกมาจาก ตัวแทน 3 ภูมิภาค คือ 1) ภาคเหนือ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ 2) ภาคกลางวิทยาลัยนาฏศิลป์ 3) ภาคใต้ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราชทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 3 แห่งโดยมีครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีทักษะความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติทำรำพร้อมทั้งสามารถช่วยกำกับดูแลกลุ่มตัวอย่างได้

อย่างไรก็ดีกลุ่มครูผู้กำกับดูแล กิจกรรมออนไลน์ กำหนดคุณสมบัติดังนี้

การวิจัยครั้งนี้กำหนดให้กลุ่มนักเรียนตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มาจากโรงเรียนสังกัดสามัญผลการประเมินจากการสังเกตและตัดสินใจร่วมกันกับครูผู้สอน โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช ดังนั้นจึงมีความจำเป็นจะต้องมีครูผู้สอนช่วยกำกับดูแลกิจกรรมที่กำหนดโดยผู้วิจัยกำหนดให้ คุณสมบัติของครูผู้สอนในการกำกับดูแลกิจกรรมออนไลน์ ดังนี้

1) เป็นบุคลากร ตำแหน่ง ครู สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2) เป็นผู้สอนรายวิชาทักษะนาฏศิลป์ไทย (ละคร) ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3) เป็นผู้ที่มิประสบการณทางด้านการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ไม่ต่ำกว่า

5 ปี

3.1.3 ครูผู้สอนในการกำกับดูแลกิจกรรมออนไลน์

3.1.4 ครูผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ไทย สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1.5 ครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย

3.2.1 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

3.2.2 กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ จำนวน 3 วิทยาลัย (รวมทั้งหมด 15 คน) ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช

ผู้วิจัยได้กำหนดและออกแบบกิจกรรมให้มีความสอดคล้อง สัมพันธ์กับหลักสูตร พื้นฐานวิชาชีพวิทยาลัยนาฏศิลป์ พ.ศ. 2553 ระดับมัธยมศึกษาโดยกิจกรรมประกอบด้วย การยกเท้า การก้าวเท้า (หน้า) การกระดกเท้า (หลัง) การก้าวเท้า (ข้าง) การกระดกเท้า (ข้าง) การผสมท่า กระบะหงาย การตั้งวง (ล่าง กลาง บน)

3.2.3 แบบประเมินผลกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช โดยกำหนดใช้ แบบมาตรฐานประมาณค่ามีลักษณะเป็นรายการที่ระบุพฤติกรรมหรือลักษณะที่บ่งชี้ทักษะสำคัญที่ ต้องการวัดเช่นเดียวกับแบบตรวจสอบรายการ แต่แบบมาตรฐานค่านี้จะให้ผู้ประเมินระบุ ระดับคุณภาพหรือความสมบูรณ์ของทักษะนั้น ๆ (ประวีณา เขียมยี่สุน, 2564, น. 27)

3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ศึกษาข้อมูลทางวิชาการที่น่าเชื่อถือ มีแหล่งข้อมูลยืนยันชัดเจน ตลอดจนมี เนื้อหาตรงและครอบคลุมกับงานวิจัย

3.3.2 กำหนดประเด็นสำคัญจากข้อมูลที่ได้ศึกษาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3.3.3 วิเคราะห์ข้อคำถามถึงประเด็นที่ขาดหายหรือยังต้องเพิ่มเติมข้อมูลให้สมบูรณ์

3.3.4 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยนำเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจประเด็น คำถามและความถูกต้องของเนื้อหา พร้อมทั้งปรับแก้ไข

3.3.5 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตรวจสอบหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งมีคุณสมบัติคือ เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านนาฏศิลป์ไทย ด้านการศึกษาและด้านการวัดประเมินผล

3.3.6 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลทางวิชาการที่น่าเชื่อถือ มีแหล่งข้อมูลยืนยันชัดเจน ตลอดจนมีเนื้อหาตรงและครอบคลุม
- 2) สร้างเครื่องมือในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 5 ประเด็น 1. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นคืออะไร 2. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีรูปแบบและขั้นตอนอย่างไร 3. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีความสำคัญอย่างไร 4. กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนมีความสำคัญอย่างไร 5. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนได้หรือไม่ อย่างไรและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ
- 3) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (IOC) จำนวน 3 ท่าน ดังนี้
 1. มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปและมีประสบการณ์การสอนนาฏศิลป์ไทยในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มากกว่า 5 ปี
 2. มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปและมีประสบการณ์การสอนด้านการศึกษามากกว่า 5 ปี
 3. มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปและมีประสบการณ์การสอนด้านวัดและประเมินมากกว่า 5 ปี
 4. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทของนิสิตหรือนักศึกษาระดับปริญญาตรีไม่น้อยกว่า 5 ปี
- 4) ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ
- 5) นำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
- 6) นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และข้อเสนอแนะ เพื่อมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

3.4 วิธีดำเนินการทดลอง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการทดลอง แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ

ช่วงที่ 1 เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือและขั้นตอนดังนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ เป็นนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จากโรงเรียนสังกัดสามัญและกำลังศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตโดยมีผลการประเมินจากการสังเกตและตัดสินใจร่วมกันกับครูผู้สอน โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2

ช่วงที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรม

1. ผู้วิจัยได้จัดส่งหนังสือราชการเพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้กับบุคลากรและนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม

2. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดวิธีปฏิบัติกิจกรรมของการวิจัยให้แก่ครูผู้สอนในการกำกับดูแลกิจกรรมออนไลน์

3. ผู้วิจัยสาธิตวิธีการปฏิบัติกิจกรรม อธิบายรายละเอียดให้แก่กลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรม

4. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดก่อนใช้กิจกรรม

5. ในระหว่างเข้าร่วมกิจกรรมผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามครูผู้สอนในการกำกับดูแลกิจกรรมออนไลน์ หลังการทำกิจกรรมครั้งที่ 4,8,12

ช่วงที่ 3 หลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินผลหลังใช้กิจกรรม

แผนกิจกรรมการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดใช้การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยดำเนินการทดลองโดยใช้แผนกิจกรรมการทดลอง แบบ One – Group Pretest – Posttest Designซึ่งกำหนดตัวแปรดังนี้

O1 คือ แบบประเมินผลกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ (pretest)

X คือ การใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ (Treatment)

O2 คือ แบบประเมินผลกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ (Posttest)

O1 และ O2 เป็นการวัดด้วยเครื่องมือชนิดเดียวกัน หรือคู่ขนานกัน

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสังกัดสามัญที่มีผลการประเมินจากการสังเกตและตัดสินใจร่วมกันกับครูผู้สอน โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช โดยดำเนินกิจกรรมนอกเวลาเรียน (หลังเลิกเรียน) และวันเสาร์ โดยกำหนดขั้นตอนในการทดลองดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนการทดลองกิจกรรม โดยใช้แบบประเมินผลพฤติกรรมด้านการเสริมทักษะ จากนั้นบันทึกคะแนน

2. ดำเนินการทดลองกิจกรรม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยในการดำเนินการทดลองที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดทั้งนี้ใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ตามแผนที่กำหนดโดยมีรายละเอียดที่ปรากฏในภาคผนวก

เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นแล้ว จะนำมาตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการอ่านทบทวน ตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่โดยรายงานผลและเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างเป็นทางการเป็นระยะทั้งนี้หากพบว่ามีข้อมูลขาดหายไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยจะดำเนินการค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ครบถ้วน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เพื่อนำข้อมูลมาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มาจากโรงเรียนสามัญ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช ออกมาในรูปแบบของความเรียง เพื่อนำเสนอถึงข้อมูลสำคัญที่จะนำไปสู่การนำเสนอผลการวิจัย

3.5.2 วิเคราะห์ผลประเมินของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช ออกมาในรูปแบบของสถิติ เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น จากนั้นสรุปวิเคราะห์อีกครั้งในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. การออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่คือนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

2. ผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่คือนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่คือนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

1.1 วิธีการออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่คือนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ ประกอบด้วย

1) ศึกษาเอกสาร วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น ศึกษาหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ศึกษาแนวคิดการสร้างชุดกิจกรรมการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติรำวงมาตรฐานโดยใช้รูปแบบของเดวิส ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์ การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมนาฏศิลป์ ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ทฤษฎีกฎแห่งการฝึกหัดของธอร์นไคด์ การฝึกอย่างเป็นลำดับช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของทักษะและพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานต่างกันและยังเชื่อมโยงการเรียนรู้ตามกฎของธอร์นไคด์คือ จากการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและการใช้ซ้ำซึ่งช่วยสร้างและรักษาความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง ที่เปรียบเสมือนหัวใจสำคัญในการเรียนนาฏศิลป์ที่จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่ดีส่งเสริมให้การปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญเพื่อนำไปประกอบการออกแบบกิจกรรมโดยเชื่อมโยงจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและงานวิจัยจากนั้นออกจัดทำแบบสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อเก็บข้อมูลอีกส่วนมาประกอบการออกแบบกิจกรรม

2) การจัดทำแบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นประสบการณ์หรือทัศนคติของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการจัดทำแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

2.1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดทำแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์

2.2) กำหนดผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ข้อมูลจากครูผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ไทย สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2) ข้อมูลจากผู้สอนรายวิชาทักษะนาฏศิลป์ไทย (ละคร) ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ ในการเสนอแนวทางการออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มาจากโรงเรียนสามัญทั้งนี้วิธีการในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ไทย และครูผู้สอน ดังนี้

1) กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1) ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย (ละครรำ) ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มากกว่า 30 ปี จำนวน 3 ท่าน

2) ครูผู้สอน เป็นบุคลากร ตำแหน่ง ครู สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นผู้สอนรายวิชาทักษะนาฏศิลป์ไทย (ละครพระ) ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และมีประสบการณ์ทางด้านการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ไม่ต่ำกว่า 5 ปี เนื่องจากครูผู้สอนรายวิชาทักษะนาฏศิลป์ไทยระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จะเป็นครูผู้สอนที่รู้ถึงปัญหาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างการมาควบคุมดูแลนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในระยะเวลาทำกิจกรรมจะสามารถแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้กำกับดูแลกิจกรรมออนไลน์ในกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ จำนวน 3 ท่าน

3) การติดต่อประสานงานเบื้องต้นเพื่อสัมภาษณ์

เป็นขั้นตอนสำคัญก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยผู้วิจัยจะดำเนินการติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนเพื่อขออนุญาตและสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยรวมถึงกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์อย่างเหมาะสม การดำเนินการดังกล่าวช่วยให้การเก็บข้อมูลเป็นไปอย่างราบรื่นมีความน่าเชื่อถือและได้รับความร่วมมือจากผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างดี

4) การจัดทำหนังสือเชิญสัมภาษณ์ข้อมูล

หนังสือเชิญสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ สามารถช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของโครงการวิจัยเป็นเอกสารประกอบในภาคผนวกของวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งช่วยให้การประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญหรือครูผู้สอนดำเนินได้อย่างราบรื่น

5) การนัดหมายสัมภาษณ์

เป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการวิจัยภาคสนาม โดยเฉพาะเมื่อใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกซึ่งต้องอาศัยการวางแผนและประสานงานอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและเกิดความร่วมมือจากผู้ให้ข้อมูลหลัก

6) การสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เป็นหัวใจสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะในการศึกษาทางนาฏศิลป์ที่ต้องอาศัยการเข้าถึงประสบการณ์ความรู้สึกและแนวคิดของผู้สร้างสรรค์การวิเคราะห์การสัมภาษณ์จึงต้องอาศัยทั้งความละเอียดรอบคอบและความเข้าใจในบริบททางวัฒนธรรมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและสะท้อนคุณค่าทางศิลปะได้อย่างแท้จริงซึ่งผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนไว้ดังนี้

(1) การเตรียมการสัมภาษณ์

(1.1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

(1.2) ขออนุญาตบันทึกเสียงหรือภาพอย่างเป็นทางการ

(2) การดำเนินการสัมภาษณ์

(2.1) ใช้ทักษะการสื่อสารที่เหมาะสม สร้างบรรยากาศเป็น

กันเอง

(2.2) ตั้งคำถามเปิดกว้างเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงควา

คิดเห็นเต็มที่

(3) การบันทึกและถอดความข้อมูล

(3.1) บันทึกข้อมูลอย่างละเอียดหลังการสัมภาษณ์ทันที

(3.2) ถอดความคำพูดให้ครบถ้วนและตรวจสอบความ

ถูกต้อง

(4) การวิเคราะห์ข้อมูล

(4.1) วิเคราะห์เนื้อหาจากคำตอบโดยการจัดหมวดหมู่

ประเด็น

(4.2) สังเคราะห์สาระสำคัญเพื่อตอบคำถามวิจัย

(4.3) ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการ

เปรียบเทียบข้อมูลจากหลายแหล่ง

(4.4) สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ด้วยการจัดหมวดหมู่

ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การออกแบบกิจกรรม

3) นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อออกแบบกิจกรรมประกอบด้วย

3.1) ข้อมูลจากครูผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ไทย แนวทางการบูรณาการการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น สู่การออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะผู้เรียน

3.2) ข้อมูลจากครูผู้สอน โดยเป็นข้อมูลพื้นฐานด้านทักษะการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียน

4) ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน
1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนนาฏศิลป์ไทย 2) ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา 3) ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ด้านวัดและประเมินผล ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและปรับปรุงถ้อยคำให้เหมาะสม

5) ออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มาจากโรงเรียนสามัญ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

6) ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนนาฏศิลป์ไทย 2) ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา

3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล ผู้วิจัยนำส่งผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา มีผลการประเมินพบว่า ความสอดคล้องและความเหมาะสมของกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 มีผลพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นว่า ทุกกิจกรรมมีความสอดคล้องอยู่ที่ระดับ 1 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญมีความสอดคล้องสามารถนำไปใช้ได้

รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ มีหลักการออกแบบกิจกรรมจากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทยโดยการยึดหลักจากง่ายไปยาก มุ่งเน้นการฝึกทักษะร่างกายเป็นรายส่วน ก่อนที่จะประกอบกันเป็นเป็นท่วงท่ารำ เพื่อเสริมสร้างการควบคุมกล้ามเนื้อความยืดหยุ่นความสัมพันธ์ของอวัยวะและความสัมพันธ์กับจังหวะดนตรี

1.2 กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการวิจัย จำนวน 18 ครั้ง 3 สัปดาห์ (39 ชั่วโมง) ทั้งนี้ได้สรุปท่าที่ใช้ในกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งประกอบด้วย

1) กิจกรรม ตั้งวง (ล่าง กลาง บน)

จุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะความอ่อนช้อย ความยืดหยุ่นของข้อมือ แขน และการจัดวางมืออย่างถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย

ทักษะที่ได้รับ คือ ความรู้เรื่องลักษณะมือในนาฏศิลป์ กล้ามเนื้อข้อมือและแขน ให้มีความแข็งแรงและยืดหยุ่น

2) กิจกรรม ยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง

จุดประสงค์เพื่อฝึกความมั่นคงของการยืน การทรงตัว และการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนล่างให้สัมพันธ์กับจังหวะและท่ารำ

ทักษะที่ได้รับ คือ การควบคุมกล้ามเนื้อขาและสะโพก การรักษาสสมดุลของร่างกายขณะเคลื่อนไหว การปฏิบัติท่ารำส่วนขาได้อย่างสวยงามตามแบบแผนนาฏศิลป์

3) กิจกรรม ผสมเท่ากระทบจังหวัด

จุดประสงค์เพื่อพัฒนาความเข้าใจเรื่องจังหวัด ผึกประสานเสียงเท่ากับจังหวัด โดยใช้เท่าเป็นสื่อแสดงการรับจังหวัด

ทักษะที่ได้รับ คือ การประสานระหว่งการเคลื่อนไหวกับจังหวัดความสามารถในการรักษาจังหวัดที่ต่อเนื่องและการเตรียมความพร้อมสู่การปฏิบัติทำร่าในระดับต่อไป

ตาราง 1 กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สัปดาห์/ ครั้ง	กิจกรรม	วัตถุประสงค์หลัก	ขั้นตอนของเดวีย	ประโยชน์หลัก
ส.1 ค.1	ร่าเพลงช้าเพลงเร็ว (ประเมินผลก่อน)	เพื่อประเมินทักษะ การปฏิบัติ นาฏศิลป์ก่อนทำ กิจกรรมฝึกหัด นาฏศิลป์เบื้องต้น	-	ก่อให้เกิดทักษะ การปฏิบัติ นาฏศิลป์เบื้องต้น
ส.1 ค.2	การตัดมือตัดแขน	เพื่อให้มีนิ้วมือ และแขนอ่อน โค้งสวยงาม ขณะร่าร่า	1) ชั้นสาธิตทักษะ หรือการกระทำ 2) ชั้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย	ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและ ทักษะการตั้งวง (ล่าง กลาง บน) ที่ถูกต้อง,มืออ่อน, ลำแขนโค้ง สวยงาม

ตาราง 1 (ต่อ)

สัปดาห์/ ครั้ง	กิจกรรม	วัตถุประสงค์หลัก	ขั้นตอนของเดวีย์	ประโยชน์หลัก
ส.1 ค.3	ยกเท้าก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง	เพื่อให้มีทักษะการ ยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าว ข้างที่ดี	1) ขั้นสาธิตทักษะ หรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย	ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและ เกิดทักษะการ ยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง
ส.1 ค.4	การผสมเท้า กระทบจังหวะ	เพื่อให้มีจังหวะเข้า และสามารถนำไป ปฏิบัติทำท่าอื่น ๆ ได้สวยงาม	1) ขั้นสาธิตทักษะ หรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย	ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและ ทักษะการผสมเท้า กระทบจังหวะที่ ถูกต้อง
ส.1 ค.5-6	ฝึกหัดนาฏศิลป์ เบื้องต้น (ทบทวน และรวมทักษะ)	เพื่อให้มีทักษะการ ปฏิบัติพื้นฐาน นาฏศิลป์ที่ดีพร้อมทั้ง สามารถนำไปปฏิบัติ ทำท่าอื่น ๆ ได้สวยงาม	2) ขั้นสาธิตและ ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะ ที่สมบูรณ์	ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและ ทักษะพื้นฐานฯ ที่ถูกต้อง

ตาราง 1 (ต่อ)

สัปดาห์/ ครั้ง	กิจกรรม	วัตถุประสงค์หลัก	ขั้นตอนของเดวีส์	ประโยชน์หลัก
ส.2 ค.7-12	ฝึกหัดนาฏศิลป์ เบื้องต้น (ฝึกซ้ำ และให้เทคนิค)	เพื่อให้มีทักษะการ ปฏิบัติพื้นฐาน นาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถ นำไปปฏิบัติท่ารำ อื่นๆ ได้สวยงาม	3) ชั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้เทคนิค วิธีการ 5) ชั้นให้ผู้เรียน เชื่อมโยงทักษะ ย่อยๆ เป็นทักษะ ที่สมบูรณ์	ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและ ทักษะพื้นฐานฯ ที่ถูกต้อง
ส.3 ค.13-17	ฝึกหัดนาฏศิลป์ เบื้องต้น (ฝึกซ้ำ และให้เทคนิค)	เพื่อให้มีทักษะการ ปฏิบัติพื้นฐาน นาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถ นำไปปฏิบัติท่ารำ อื่นๆ ได้สวยงาม	3) ชั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้เทคนิค วิธีการ	ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและ ทักษะพื้นฐานฯ ที่ถูกต้อง
ส.3 ค.18	รำเพลงช้าเพลงเร็ว (ประเมินผลหลัง)	เพื่อประเมินทักษะ การปฏิบัติ นาฏศิลป์หลังทำ กิจกรรมฝึกหัด นาฏศิลป์เบื้องต้น	3) ชั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย, 4) ชั้นให้เทคนิค วิธีการ, 5) ชั้นให้ ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อยๆ เป็น ทักษะที่สมบูรณ์	ก่อให้เกิดทักษะ การปฏิบัติ นาฏศิลป์เบื้องต้น

1.3 การดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับผู้เรียนที่จบมาจากสังกัดโรงเรียนสามัญ ที่มีผลการประเมินจากการสังเกตโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 18 ครั้ง 3 สัปดาห์ 39 ชั่วโมง โดยแบ่งรายละเอียดดังนี้

1.3.1 การฝึกปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้น วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลา 16.00 – 18.00 น. จำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง

1.3.2 การฝึกปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้น วันเสาร์ ช่วงเวลา 09.00 – 12.00 น. จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง

สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 1 กิจกรรมรำเพลงช้าเพลงเร็ว แบบตัด (ประเมินผลก่อนทำกิจกรรม)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญที่มีผลการประเมินโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช โดยมีวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง จากนั้นดำเนินการแจ้งรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้กับครูผู้สอนและกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบ

2. ผู้วิจัยแจ้งรูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1) รำเพลงช้าเพลงเร็ว โดยใช้เป็นเพลงสำหรับประเมินผลก่อนทำกิจกรรมทั้งนี้ เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนก่อนทำกิจกรรมฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

2.2) การตั้งวง (ล่าง กลาง บน) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีนิ้วมือและแขนอ่อน ไค้สวยงามในขณะที่รำรำ ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการตั้งวง ใน

ลักษณะต่าง ๆ ที่ถูกต้อง พร้อมทั้งส่งผลให้มือของผู้เรียนมีความอ่อน และลำแขนมีความโค้งสวยงามในขณะปฏิบัติท่ารำ

2.3) การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ดี พร้อมทั้งก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

2.4) การผสมเท้ากระทบจังหวะ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนมีจังหวะเข้า พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติท่ารำอื่น ๆ ได้สวยงามพร้อมทั้งก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

2.5) รำเพลงช้าเพลงเร็ว โดยเป็นการประเมินผลหลังทำกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนหลังทำกิจกรรมฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น ก่อให้เกิดทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์เบื้องต้นที่ดี

ชั้นนำ

ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ จากนั้นอธิบายท่าที่ใช้ในการประเมินผลที่ปรากฏในรูปแบบกิจกรรม

ชั้นปฏิบัติ

ให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกิจกรรมรำเพลงช้าเพลงเร็ว เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนก่อนทำกิจกรรมฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ชั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการทำปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่ารำเพลงช้าเพลงเร็ว (แบบตัด) เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนก่อนทำกิจกรรมฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น จากนั้นนำผลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการทำท่ารำเพลงช้าเพลงเร็ว ก่อนการทำกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียน ซึ่งพบว่าผู้เรียนที่คัดเลือกมาจากชั้นเรียนมีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์เพลงช้าเพลงเร็ว (แบบตัด) อยู่ในระดับ 1 คือ ปฏิบัติท่ารำได้บางส่วนมีข้อผิดพลาดมากเกิน 8 ครั้ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ชี้แจงกับครูผู้สอนเพื่อให้เข้าใจในทิศทางเดียวกัน

ผลที่เกิดขึ้น

กลุ่มตัวอย่างได้รับทราบรายละเอียด วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กิจกรรมรำเพลงช้า เพลงเร็วแบบตัด (ประเมินผลก่อนทำกิจกรรม)

ที่มา: ผู้วิจัย

จากภาพที่ 1 จากการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติทำรำเพลงช้าเพลงเร็วของผู้เรียนก่อนการจัดกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการคัดเลือกจากชั้นเรียนมีระดับทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์อยู่ในระดับที่ 1 กล่าวคือ สามารถปฏิบัติทำรำได้เพียงบางส่วน และมีข้อผิดพลาดในการรำมากกว่า 8 ครั้งขึ้นไป ดังนั้น ผู้วิจัยได้ชี้แจงและทำความเข้าใจกับครูผู้สอนเพื่อให้มีแนวทางในการสังเกตและประเมินผลในทิศทางเดียวกันก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมทักษะ

สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 2 กิจกรรมการตัดมือตัดแขน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ชั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรม เริ่มจากการตัดมือตัดแขน การตัดมือตัดแขน โดยแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ 1. สาธิตการตั้งวง การจับ ในลักษณะต่าง ๆ 2. การตัดมือซ้ายและขวา ด้วยการนับข้างละ 30 วินาที 3. การตัดแขนซ้ายและขวา ด้วยการนับข้างละ 30 วินาที

เมื่อผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการผสมทำกระทะหึ่งหึ่งหึ่ง จึงให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติทำมีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

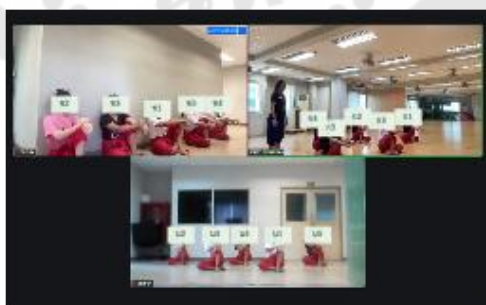
ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการปฏิบัติทำรำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติทำตัดมือตัดแขน พร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรมการปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

จากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมพบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี มีความตั้งใจและสนใจในการปฏิบัติ การเคลื่อนไหวของมือและแขนมีความอ่อนช้อยขึ้น ผู้เรียนบางคนยังมีปัญหาในการตั้งวงและจับมือ แต่ได้รับคำแนะนำเฉพาะรายทันที ทำให้เกิดการปรับปรุงระหว่างกิจกรรม

ภาพประกอบ 2 กิจกรรมการตัดมือตัดแขน

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 3 กิจกรรมยกเท้าก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง ซึ่งการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ

ช่วงที่ 1 การยกเท้า ช่วงที่ 2 การก้าวเท้า ช่วงที่ 3 การกระดกเท้า

เมื่อผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการผสมเท้ากระทบจังหวะจึงให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่ายกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง พร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจสูง ซึ่งพฤติกรรมการปฏิบัติเป็นไปอย่างราบรื่น การยกเท้าและก้าวเท้า ส่วนใหญ่ทำได้ถูกต้อง แม้บางคนยังมีจังหวะคลาดเคลื่อน การกระดกหลัง ยังต้องการเวลาในการฝึกควบคุมความสมดุลของร่างกาย ผู้เรียนสามารถตอบคำถามและสะท้อนผลลัพธ์ของการฝึกได้อย่างเข้าใจ ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้

ภาพประกอบ 3 กิจกรรมการยกเท้า

ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพประกอบ 4 กิจกรรมการก้าวข้าง

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 4 กิจกรรมการผสมเท้ากระทบจังหวะ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ชั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการผสมเท้ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการกำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการปฏิบัติท่า จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าผสมเท้ากระทบจังหวะ พร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรมการปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

พฤติกรรมของผู้เรียนแสดงถึงความตื่นตัว กระตือรือร้น และมีสมาธิในการฝึกซ้อม ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถผสมเท้ากับจังหวะได้ดี โดยเฉพาะในการก้าวสลับจังหวะพื้นฐาน ผู้เรียนบางคนมีปัญหาในการถ่ายน้ำหนักหรือสับสนจังหวะ แต่ได้รับคำแนะนำเฉพาะรายจนสามารถปรับตัวได้ดีขึ้นคะแนนเชิงพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับ “ดี” ถึง “ดีมาก นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติในห้องเรียนดีขึ้น โดยจากการสอบถามจากคุณครู

ภาพประกอบ 5 กิจกรรมการผสมเท้ากระทบจังหวะ

ที่มา: ผู้วิจัย

จากภาพที่ 5 พฤติกรรมของผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความตื่นตัว กระตือรือร้น และมีสมาธิในการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถผสมเท้ากับจังหวะได้ถูกต้อง โดยเฉพาะในการก้าวสลับจังหวะพื้นฐาน ขณะเดียวกัน ผู้เรียนบางคนยังพบปัญหาในการถ่ายน้าหนักตัวและการควบคุมจังหวะ แต่เมื่อได้รับคำแนะนำเฉพาะรายจากผู้วิจัยและครูผู้สอน ก็สามารถปรับปรุงและพัฒนาได้อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการปฏิบัติในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น โดยจากการสอบถามครูผู้สอนประจำชั้นพบว่าผู้เรียนมีความมั่นใจในการรำมากขึ้น สามารถปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องและมีความอ่อนช้อยกว่าเดิม

สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 5 กิจกรรมการตั้งวง (ล่าง กลาง บน)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตั้งวง (ล่าง กลางบน)และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

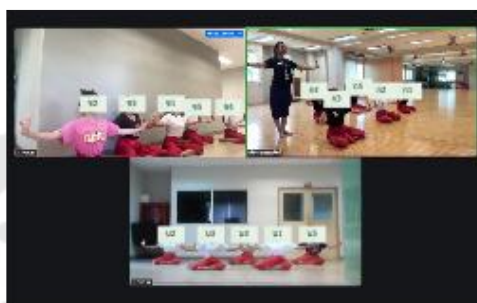
ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าการตั้งวง (ล่าง กลางบน) พร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรมปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทำตั้งวงได้ในระดับพื้นฐาน มีความเข้าใจระดับของวงมือ สังเกตได้ว่าผู้เรียนมีความใส่ใจในการจัดวางมือตามหลักการ และพยายามคงลักษณะของวงให้ได้ตามแบบแผน ทั้งนี้พบข้อจำกัดในด้านการควบคุมข้อมือและระดับความโค้งของวง โดยเฉพาะวงบนที่ต้องใช้แรงประคองมากขึ้น ผลการประเมินพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับ “ดี” และมีแนวโน้มพัฒนาได้มากขึ้นหากฝึกต่อเนื่อง

ภาพประกอบ 6 กิจกรรมการตั้งวง (ล่าง กลาง บน)

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 6 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการดัดมือดัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระบี่กระบอง และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการกำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่าง การปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติลำดับท่ารำพื้นฐานได้ต่อเนื่องและเข้าใจ จังหวะการเปลี่ยนท่า มีพัฒนาการชัดเจนจากวันแรก โดยเฉพาะในด้านระดับการตั้งวงและการ ถ่ายน้ำหนัก สังเกตเห็นความมั่นใจมากขึ้นเมื่อได้ฝึกพร้อมกับจังหวะดนตรี คะแนนการสังเกต พฤติกรรมอยู่ในระดับ ดีมาก สำหรับการตั้งใจ ความต่อเนื่อง และการปฏิบัติที่ถูกต้อง

ภาพประกอบ 7 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 7 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของ ผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจาก โรงเรียนสามัญ

ชั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระบองจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่าง การปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระบองพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนส่วนใหญ่เริ่ม จดจำลำดับท่าได้แม่นยำ และสามารถจำได้อย่าง ต่อเนื่อง มีความมั่นใจในการแสดงมากขึ้น กล้าแสดงออกและเริ่มสื่ออารมณ์ผ่านท่ารำ ปัญหาที่ พบคือ บางคนยังขาดความมั่นคงในจังหวะก้าวเท้าและการเปลี่ยนท่าระหว่างมือ-เท้า คะแนนการ สังเกตพฤติกรรมโดยรวมของผู้เรียนอยู่ในระดับ “ดีมาก” ทั้งในด้าน ความตั้งใจ การมีวินัย และ ความก้าวหน้าทางทักษะ

ภาพประกอบ 8 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 8 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเรื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมเท้ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการกำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

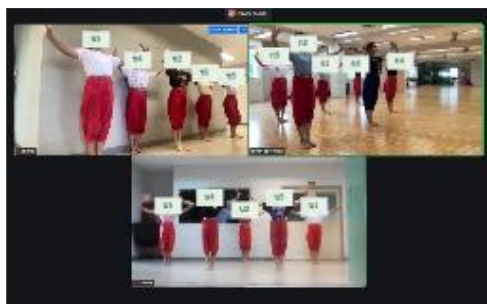
ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่าง การปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมเท้ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการชัดเจนในด้านการรำต่อเนื่อง ความกล้าแสดงออก และความเข้าใจทิศทางของท่ารำ พบว่าผู้เรียนบางส่วนยังมีปัญหาเรื่องการถ่ายน้ำหนัก และการปฏิบัติส่วนมือ เมื่อเชื่อมท่า ความมั่นใจโดยรวมเพิ่มขึ้นจากกิจกรรมสัปดาห์ก่อน ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นเมื่อฝึกในกลุ่ม ผลการประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมและการปฏิบัติอยู่ในระดับดีถึงดีมาก

ภาพประกอบ 9 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

จากภาพที่ 9 จากการสังเกตพบว่า ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่าตั้งวงได้ในระดับพื้นฐาน มีความเข้าใจเกี่ยวกับระดับของวงมืออย่างถูกต้อง ผู้เรียนส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความใส่ใจในการจัดวงมือให้เป็นไปตามหลักการของนาฏศิลป์ไทย และพยายามคงลักษณะของวงให้ได้ตามแบบแผนที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ยังพบข้อจำกัดบางประการในด้านการควบคุมข้อมือและการรักษาระดับความโค้งของวง โดยเฉพาะในส่วนของวงบนซึ่งต้องใช้แรงประคองมากกว่า ผลการประเมินพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับ “ดี” และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาได้มากขึ้นหากได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีการสอบถามครูผู้สอนพบว่า ผู้เรียนมีความมั่นใจในการรำมากขึ้น มีความมั่นใจในการนับจังหวะจึงทำให้สามารถปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้อง

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 9 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ชั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมเท้ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

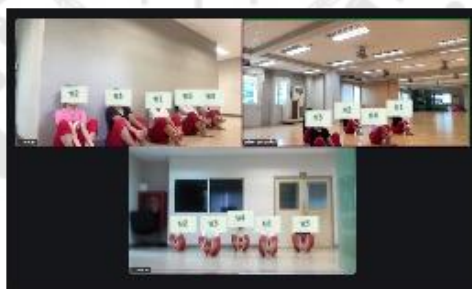
ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่าง การปฏิบัติท่าท่า จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมเท้ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนเริ่มมีความต่อเนื่องในการรำมากขึ้น สามารถควบคุมท่าท่าให้เป็นชุด ได้ดีขึ้น ความมั่นใจในการรำในที่สาธารณะมีมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อได้รำเป็นกลุ่ม บางรายยังต้อง พัฒนา เรื่องการเปลี่ยนจังหวะจากเร็วไปช้า และการส่งอารมณ์ผ่านสายตา คะแนนการสังเกต พฤติกรรมสะท้อนความตั้งใจและความร่วมมืออยู่ในระดับดีถึงดีมาก

ภาพประกอบ 10 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 10 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญชั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรมการปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถรำได้ต่อเนื่องโดยไม่หลงลำดับท่า และสามารถควบคุมจังหวะรำกับดนตรีได้พัฒนาการที่โดดเด่น คือ ความมั่นใจในการรำ ความกล้าแสดงออก และความนุ่มนวลของการเคลื่อนไหว ข้อควรปรับปรุงบางประการ ได้แก่ ความนิ่งระหว่างเปลี่ยนท่า ผลคะแนนการสังเกตพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับ“ดีมาก”(มากกว่า 80% ของนักเรียนมีผลการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก)

ภาพประกอบ 11 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 11 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการคุยกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

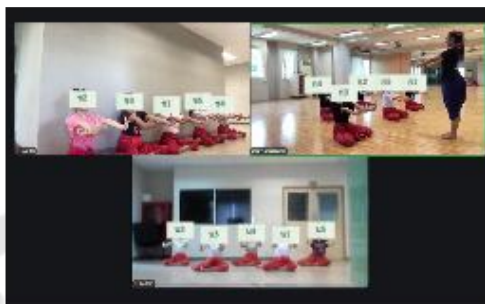
ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่าง การปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนมีความก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัดในด้านความต่อเนื่องของท่ารำและการจดจำลำดับท่ามีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ บางรายยังต้องปรับปรุงความนิ่งขณะเปลี่ยนท่ารวมทั้งการก้าวเท้า พฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก มีความกระตือรือร้น สนุกสนาน และตั้งใจ

ภาพประกอบ 12 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 12 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรกพบว่ามี ความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการดัดมือดัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการกำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนสามารถรำได้อย่างต่อเนื่องและมีพัฒนาการเด่นชัด ในการควบคุม ร่างกาย ท่าทาง และจังหวะ มีความเข้าใจในการเชื่อมโยงท่ารำ และการวางน้ำหนักของมือ - เท้า ได้ดีขึ้น ผู้เรียนเกือบทั้งหมดแสดงออกอย่างมั่นใจ และมีความภูมิใจในความก้าวหน้าของตนเอง การสังเกตพฤติกรรมพบว่ามี การแสดงออกทางอารมณ์และบุคลิกภาพที่เหมาะสม

ภาพประกอบ 13 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

จากภาพที่ 13 จากการสังเกตพบว่าผู้เรียนมีความสนใจและความตั้งใจสูงในการ ฝึกซ้อม พฤติกรรมการปฏิบัติโดยรวมเป็นไปอย่างราบรื่นส่วนใหญ่สามารถทำได้ถูกต้องตาม จังหวะ แม้ว่าผู้เรียนบางคนยังมีความคลาดเคลื่อนเรื่องของจังหวะและต้องการเวลาในการฝึก ควบคุมเพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย อย่างไรก็ตามผู้เรียนสามารถตอบคำถามและสะท้อนผลลัพธ์ จากการฝึกได้อย่างเข้าใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะ นาฏศิลป์อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ผลการประเมินเชิงพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับ “ดี” ถึง “ดีมาก”

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 13 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนืองอีก เพื่อพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมเท้ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมเท้ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

ผู้เรียนร้อยละ 90 แสดงทักษะการรำประโยคท่าพื้นฐานได้อย่างต่อเนื่อง ความแม่นยำในจังหวะ การตั้งวง การเคลื่อนไหวมือ-เท้ามีความพัฒนา เริ่มเห็นความมั่นใจในน้ำเสียงการ รำการควบคุมอารมณ์ขณะรำ

ภาพประกอบ 14 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 14 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่าง การปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก

ภาพประกอบ 15 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 15 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการัดมือัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการปฏิบัติท่าว่า จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

พฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก

ภาพประกอบ 16 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

กิจกรรมสัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 16 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของ ผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจาก โรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มีความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการ ชักถาม รวมทั้งการค้ำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

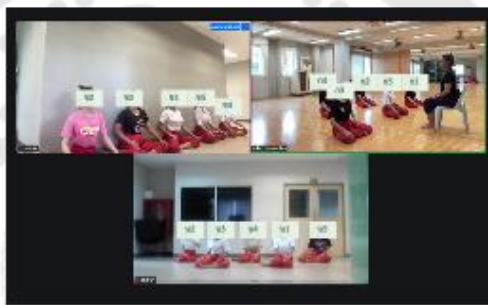
ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่าง การปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมท่ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

พฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก

ภาพประกอบ 17 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 17 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมห้องเพื่อปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของ ผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจาก โรงเรียนสามัญ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากเมื่อปฏิบัติกิจกรรมครั้งแรก พบว่า มี ความชื่นชอบและต้องการฝึกปฏิบัติต่อเนื่องอีก เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ให้ดีขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้สาธิตการปฏิบัติกิจกรรมการตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมเท้ากระทบจังหวะ และให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตาม ทั้งนี้มีการซักถาม รวมทั้งการกำกับควบคุมให้การปฏิบัติท่ามีความถูกต้องตามหลักการปฏิบัติ

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่าง การปฏิบัติท่าท่า จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่าตัดมือตัดแขน การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง การผสมเท้ากระทบพร้อมทั้งบันทึกผลการปฏิบัติ ซึ่งพบว่าพฤติกรรม การปฏิบัติเป็นไปด้วยความราบรื่น กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติ

ผลที่เกิดขึ้น

พฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก

ภาพประกอบ 18 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 18 กิจกรรมรำเพลงช้าเพลงเร็ว (ประเมินผลหลังทำกิจกรรม)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์

นครศรีธรรมราช โดยมีวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง จากนั้นดำเนินการแจ้งรายละเอียดวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบ

ชั้นนำ

ผู้วิจัยชี้แจงรูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ จากนั้นอธิบายท่าที่ใช้ในการประเมินผลที่ปรากฏในรูปแบบกิจกรรม

ขั้นปฏิบัติ

ให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกิจกรรมรำเพลงช้าเพลงเร็ว เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนก่อนทำกิจกรรมฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ขั้นสรุป

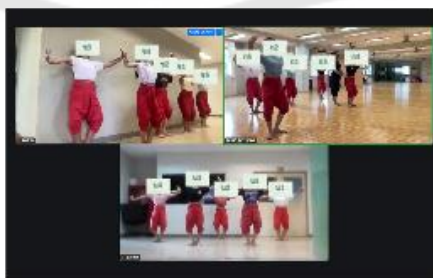
ผู้วิจัยพูดคุยสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่าง การปฏิบัติท่ารำ จากนั้นกล่าวขอบคุณและนัดหมายในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติท่ารำเพลงช้าเพลงเร็ว เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนก่อนทำกิจกรรมฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

ผลที่เกิดขึ้น

พฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก ร้อยละ 95 ของผู้เรียน มีพัฒนาการอย่างชัดเจน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถรำต่อเนื่องและควบคุมจังหวะได้แม่นยำ มีการใช้มือ เท้า สายตา และท่วงท่าตามหลักนาฏศิลป์ได้เหมาะสม ผู้เรียนมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ภาพประกอบ 19 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

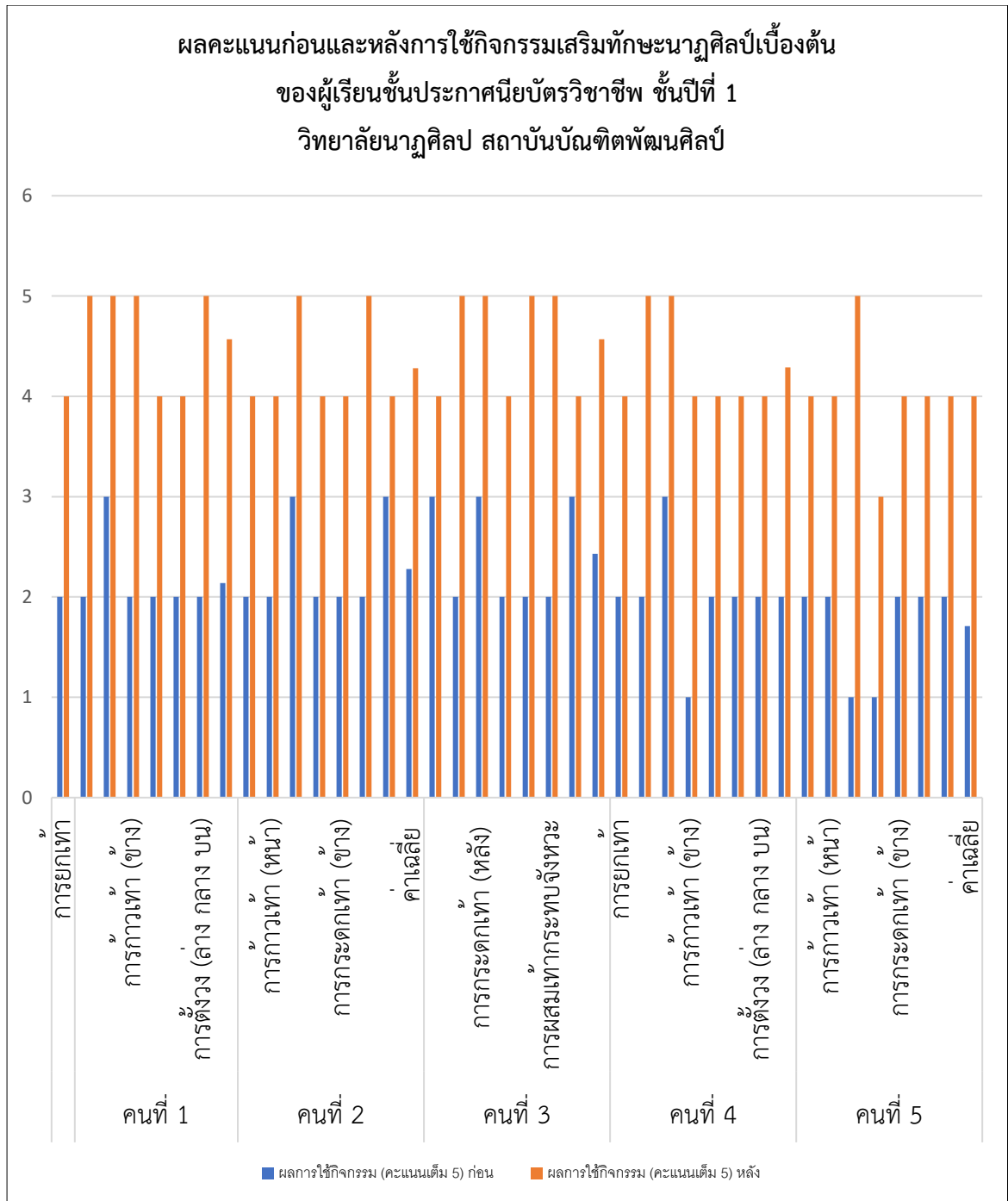
ที่มา: ผู้วิจัย

2. ผลก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นผู้เรียนที่จบมาจากสังกัดโรงเรียนสามัญ ที่มีผลการประเมินจากการสังเกตโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ประกอบด้วยวิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งนี้ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการวิจัย จำนวน 3 สัปดาห์

ผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลรายบุคคลในรูปแบบแผนภูมิแท่ง โดยแทนค่ากิจกรรมดังนี้

1. การยกเท้า
2. การก้าวเท้า (หน้า)
3. การกระดกเท้า (หลัง)
4. การก้าวเท้า (ข้าง)
5. การกระดกเท้า (ข้าง)
6. การผสมเท้ากระทบจังหวะ
7. การตั้งวง (ล่าง กลาง บน)
8. ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมก่อนและหลัง

ทั้งนี้มียุทธศาสตร์ของผลรายบุคคลในรูปแบบแผนภูมิแท่งผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

ภาพประกอบ 20 ผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียน
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่มา: ผู้วิจัย

จากผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ของผู้เรียนทั้ง 5 คน ในการฝึกทักษะนาฏศิลป์พื้นฐาน ได้แก่ การยกเท้า การก้าวเท้า การกระดกเท้า การผสมท่า กระบะจังหวะ และการตั้งวง พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการใช้กิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในทุกด้านโดยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. พัฒนาการโดยรวมของผู้เรียน

ผู้เรียนทุกคนมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนทำกิจกรรมอยู่ระหว่าง 1.71–2.43 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในระดับ “พอใช้” และหลังการจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้นเป็นช่วง 4.00–4.57 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับ “ดี” ถึง “ดีมาก” แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมเสริมทักษะมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการรำพื้นฐานของผู้เรียนอย่างชัดเจน

2. ด้านทักษะการยกเท้าและการก้าวเท้า

ผลการใช้กิจกรรมแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถควบคุมการยกเท้า การก้าวเท้า และการกระดกเท้าได้ถูกต้องมากขึ้น โดยเฉพาะในส่วนของ “การก้าวเท้าหน้า” และ “การกระดกเท้าหลัง” ซึ่งผู้เรียนเกือบทุกคนมีพัฒนาการจากระดับ 2–3 ก่อนฝึก เป็นระดับ 4–5 หลังฝึก

3. ด้านการผสมท่ากระบะจังหวะ

ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในจังหวะและสามารถผสมท่าได้อย่างสัมพันธ์กับจังหวะดนตรีดีขึ้น ซึ่งสะท้อนถึงการพัฒนาทักษะด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหว กับเสียงจังหวะ

4. ด้านการตั้งวง (ล่าง กลาง บน)

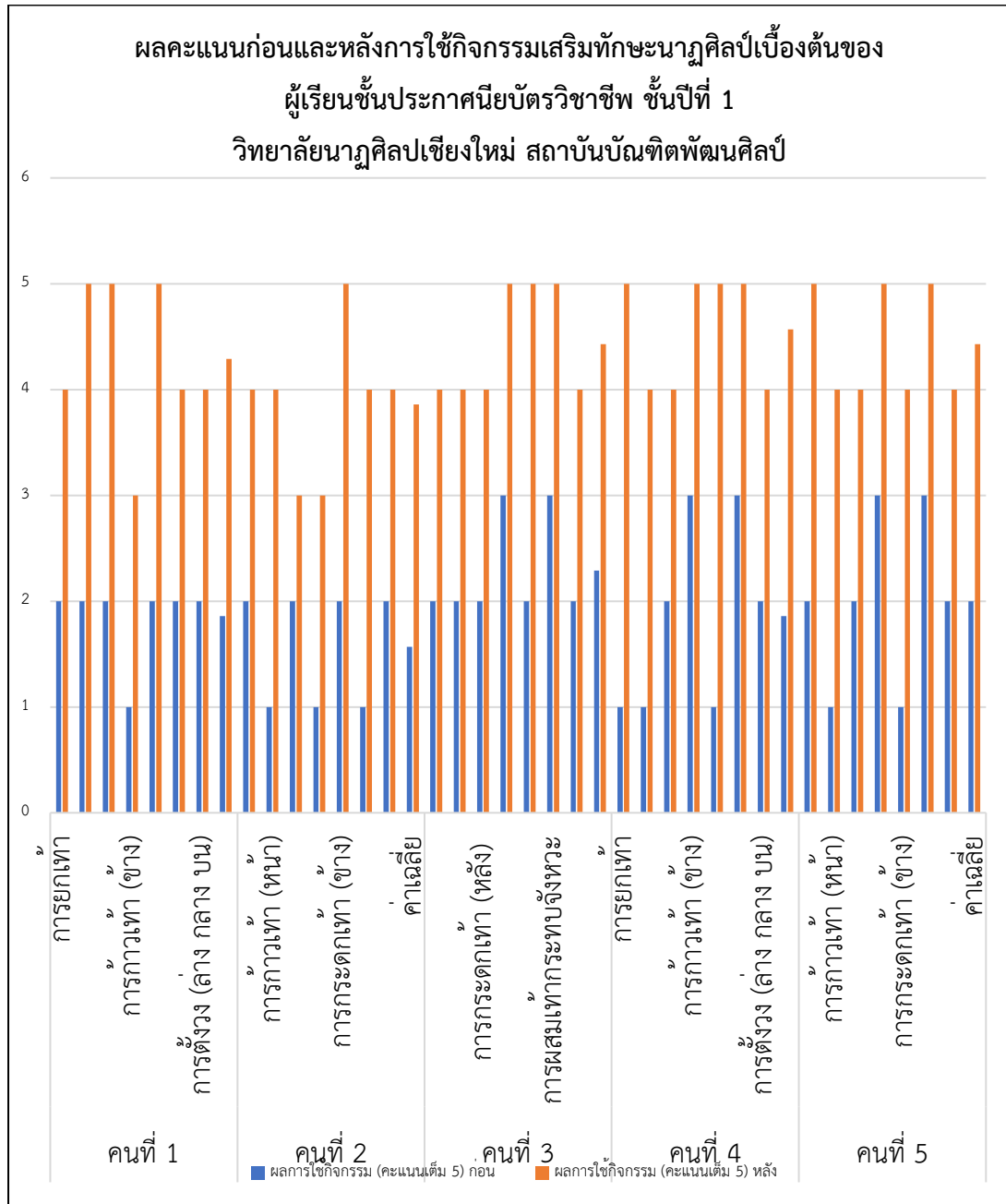
ผลคะแนนก่อนฝึกอยู่ในช่วง 2–3 คะแนน และเพิ่มขึ้นเป็น 4–5 คะแนนหลังฝึก สะท้อนว่าผู้เรียนมีความเข้าใจระดับของวงมือมากขึ้น สามารถจัดวางและควบคุมวงได้ถูกต้องตามหลักนาฏศิลป์

5. สรุปภาพรวม

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของทั้ง 5 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้กิจกรรมอยู่ที่ 2.11 คะแนน และหลังการใช้กิจกรรมเพิ่มขึ้นเป็น 4.34 คะแนน แสดงถึงการพัฒนาเพิ่มขึ้นมากกว่า 2 ระดับ ซึ่งสะท้อนว่ากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพสูงในการยกระดับสมรรถนะการรำพื้นฐานของผู้เรียน

การใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์มีผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทั้งด้านความเข้าใจและการปฏิบัติจริง ผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้น เคลื่อนไหวได้สอดคล้องกับจังหวะดนตรี

มีสมาธิและความตั้งใจสูงขึ้น สอดคล้องกับการสังเกตพฤติกรรมที่พบว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นสนใจ และสามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างเข้าใจ

ภาพประกอบ 21 ผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่มา: ผู้วิจัย

จากผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียน ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ของผู้เรียนทั้ง 5 คน ในการฝึกทักษะนาฏศิลป์พื้นฐานได้แก่ การยกเท้า การก้าวเท้า การกระดกเท้า การผสมเท้ากระทบจังหวะ และการตั้งวงพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้กิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในทุกด้าน โดยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. พัฒนาการโดยรวมของผู้เรียน

ผู้เรียนทุกคนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนทำกิจกรรมอยู่ระหว่าง 1.57–2.29 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในระดับ “พอใช้” และหลังการจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้นเป็นช่วง 3.86–4.57 คะแนนซึ่งอยู่ในระดับ “ดี” ถึง “ดีมาก” แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมเสริมทักษะมีผลต่อการพัฒนาทักษะการรำของผู้เรียนอย่างชัดเจน

2. ด้านทักษะการยกเท้าและการก้าวเท้า

ผลคะแนนของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยจากระดับ 1–2 เป็นระดับ 4–5 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติท่าการยกเท้าและก้าวเท้าได้ถูกต้องตามจังหวะมากขึ้นมีการประสานการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องและมั่นคง

3. ด้านการกระดกเท้าและการผสมเท้ากระทบจังหวะ

หลังการฝึก ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถควบคุมการกระดกเท้าได้ถูกต้องและมีจังหวะที่มั่นคงขึ้นสามารถผสมเท้ากระทบจังหวะได้สัมพันธ์กับดนตรีสะท้อนถึงพัฒนาการด้านารรับรู้จังหวะ

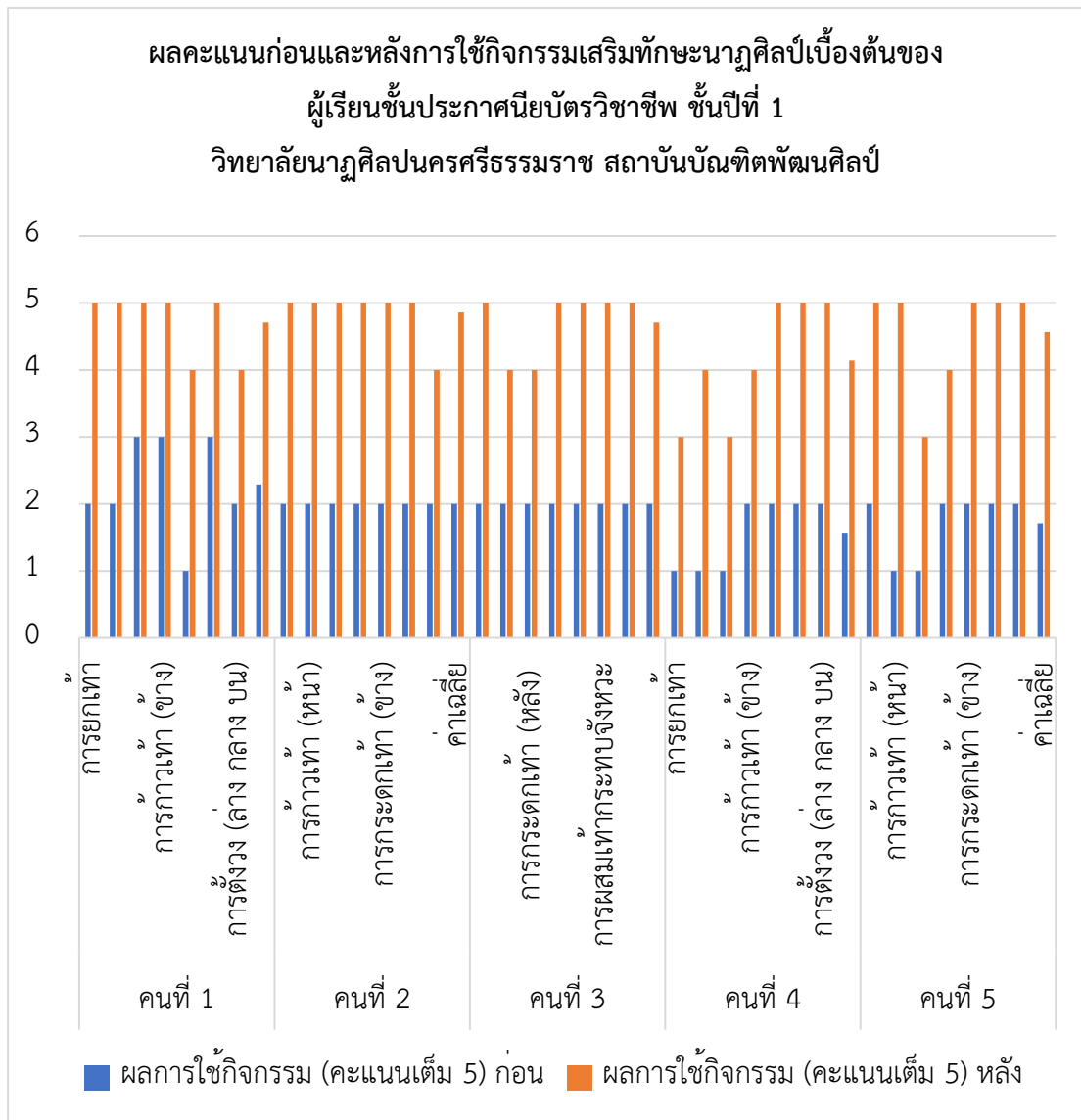
4. ด้านการตั้งวง (ล่าง กลาง บน)

คะแนนเฉลี่ยเพิ่มจากระดับ 2 เป็น 4–5 คะแนน ผู้เรียนมีความเข้าใจระดับวงมือ สามารถรักษาลักษณะวงได้ตามแบบแผนของนาฏศิลป์ไทยมากขึ้น แม้บางคนยังต้องพัฒนาเรื่องความต่อเนื่องของการประคองวง

5. สรุปผลภาพรวม

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้ง 5 คน พบว่า ก่อนการใช้กิจกรรม ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ประมาณ 1.91 คะแนน หลังการใช้กิจกรรม ค่าเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 4.32 คะแนนแสดงให้เห็นถึง การพัฒนาเพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่าของคะแนนเฉลี่ย สะท้อนว่ากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการอย่างรอบด้านทั้งด้านทักษะทางกาย (การเคลื่อนไหวและการทรงตัว) ด้านความเข้าใจในจังหวะ และด้านเจตคติทางการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นสนใจ และสามารถถ่ายทอดทำซ้ำได้อย่างมั่นใจมากขึ้น ผลการประเมินดังกล่าวสอดคล้องกับการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้ พบว่าผู้เรียนมีสมาธิ และมีพัฒนาการต่อเนื่องตลอดกระบวนการฝึกฝน

ภาพประกอบ 22 ผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่มา: ผู้วิจัย

จากผลคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ของผู้เรียนทั้ง 5 คน ในการฝึกทักษะนาฏศิลป์พื้นฐาน ได้แก่ การยกเท้า การก้าวเท้า การกระดกเท้า การผสมท่ากระบี่กระบอง และการตั้งวง พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการใช้กิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในทุกด้าน โดยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. พัฒนาการโดยรวมของผู้เรียน

ผู้เรียนทุกคนมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนใช้กิจกรรมอยู่ระหว่าง 1.57 – 2.29 คะแนน และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังใช้กิจกรรมเพิ่มขึ้นอยู่ระหว่าง 4.14 – 4.86 คะแนน เมื่อคำนวณค่าเฉลี่ยรวมทุกคน พบว่าคะแนนก่อนใช้กิจกรรมเฉลี่ย 1.91 คะแนน และหลังใช้กิจกรรมเฉลี่ย 4.60 คะแนน ผลต่างเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเท่ากับ 2.69 คะแนน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 140.84 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาที่ชัดเจนของผู้เรียนหลังการใช้กิจกรรม

2. การยกเท้าและการก้าวเท้า

ผลคะแนนของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยจากระดับ 1-2 เป็นระดับ 4-5 การยกเท้าเพิ่มขึ้นจากระดับเฉลี่ย 1.8 เป็น 4.6 แสดงถึงการควบคุมการยกเท้าและการลงน้ำหนักที่มั่นคงขึ้น การก้าวเท้า (หน้า-ข้าง): ทุกคนมีคะแนนหลังเรียนระดับ 4-5 สะท้อนถึงความเข้าใจในการเคลื่อนไหวตามจังหวะ และการกระดกเท้า (หลัง-ข้าง): มีพัฒนาการจากเฉลี่ย 1.8 เป็น 4.8 ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่พัฒนาได้เด่นชัดที่สุด

3. การผสมท่ากระบี่กระบอง: พัฒนาจากค่าเฉลี่ย 2.2 เป็น 5.0 แสดงว่าผู้เรียนสามารถประสานร่างกายกับจังหวะดนตรีได้อย่างถูกต้อง

4. การตั้งวง (ล่าง กลาง บน): จากค่าเฉลี่ย 2.0 เป็น 4.6 แม้พัฒนาเพิ่มขึ้นแต่ยังไม่ถึงระดับเต็ม 5 ในบางราย แสดงว่าผู้เรียนบางคนยังต้องฝึกฝนการควบคุมความโค้งของแขนและข้อมือเพิ่มเติม

5. สรุปผลภาพรวม

การเพิ่มขึ้นของคะแนนในทุกองค์ประกอบสะท้อนให้เห็นว่า กิจกรรมที่ออกแบบส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการเคลื่อนไหวพื้นฐาน และสามารถประสานส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้สัมพันธ์กับจังหวะได้ดีขึ้น

ผลการใช้กิจกรรมการฝึกปฏิบัติการเคลื่อนไหวพื้นฐานในนาฏศิลป์ไทยพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านทักษะทางกายภาพ ความเข้าใจในหลักการเคลื่อนไหว และความสามารถในการเชื่อมโยงจังหวะดนตรีกับการเคลื่อนไหว โดยคะแนนเฉลี่ย

รวมเพิ่มขึ้นจาก 1.91 เป็น 4.60 ซึ่งยืนยันว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นมีความเหมาะสมและมีประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการแสดงพื้นฐานของผู้เรียนในรายวิชานาฏศิลป์ไทย

โดยผลการวิเคราะห์คะแนนหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของทั้ง 3 วิทยาลัย พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะอย่างเด่นชัด โดยเฉพาะในด้านการควบคุมร่างกาย ความเข้าใจในรูปแบบท่ารำพื้นฐาน และความมั่นใจในการปฏิบัติท่าทางที่สัมพันธ์กับจังหวะของดนตรีไทย ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ในประเด็นสำคัญดังนี้

1. ด้านทักษะปฏิบัติ

คะแนนที่สูงขึ้นหลังใช้กิจกรรมบ่งชี้ว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาในด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก-มัดใหญ่ การทรงตัว การวางมือ การก้าวเท้า และการควบคุมจังหวะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในท่าตัดแขน, ยกเท้า, กระจดหลัง และผสมท่ากระทบจังหวะ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการรำเพลงช้าเพลงเร็ว

2. ความแตกต่างของผลคะแนนก่อน-หลัง

จากข้อมูลเชิงปริมาณพบว่า คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเกือบ 90% หลังการใช้กิจกรรม ซึ่งแสดงถึงผลลัพธ์ที่มีนัยสำคัญในทางสถิติ และอาจสะท้อนว่า กิจกรรมที่ออกแบบสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย คือผู้เรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มาจากโรงเรียนสามัญ ซึ่งยังไม่มีพื้นฐานด้านนาฏศิลป์มาก่อน

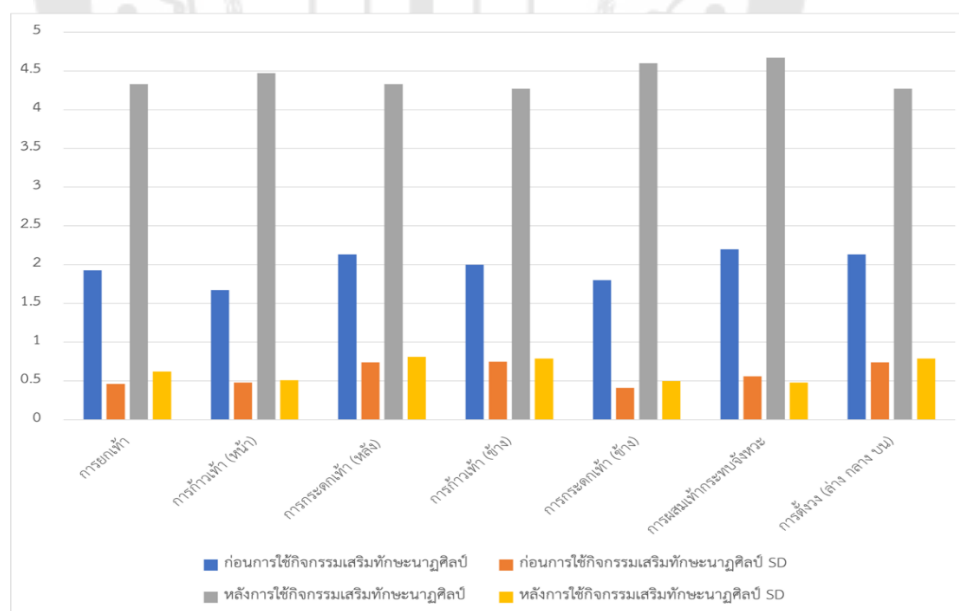
3. ประสิทธิภาพของรูปแบบกิจกรรม

กิจกรรมเสริมทักษะที่ออกแบบมาในลักษณะของการสอนแบบเน้นกระบวนการ เช่น การตัดมือ การตัดแขน, การยกเท้า การก้าวเท้า และ การผสมท่ากระทบจังหวะ ช่วยให้ผู้เรียนค่อย ๆ ซึมซับหลักการของการรำอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจมากกว่าท่องจำ จึงส่งผลให้การเรียนรู้อาจมีความลึกซึ้งและยั่งยืนกว่า

ตาราง 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ (N= 15)

ที่	กิจกรรม	ก่อนการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์		หลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์	
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
1	การยกเท้า	1.93	0.46	4.33	0.62
2	การก้าวเท้า (หน้า)	1.67	0.48	4.47	0.51
3	การกระดกเท้า (หลัง)	2.13	0.74	4.33	0.81
4	การก้าวเท้า (ข้าง)	2.00	0.75	4.27	0.79
5	การกระดกเท้า (ข้าง)	1.80	0.41	4.60	0.50
6	การผสมเท้ากระทบจังหวะ	2.20	0.56	4.67	0.48
7	การตั้งวง (ล่าง กลาง บน)	2.13	0.74	4.27	0.79

ที่มา: ผู้วิจัย

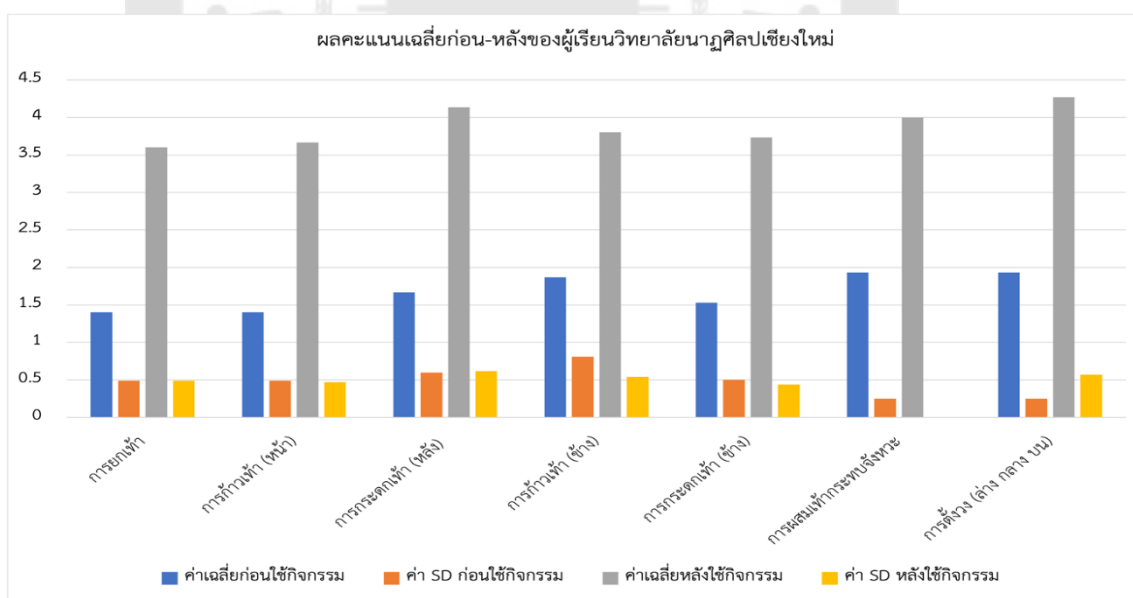
ภาพประกอบ 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ (N= 15)

ที่มา: ผู้วิจัย

ตาราง 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ (N= 15)

ที่	กิจกรรม	ก่อนการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์		หลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์	
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
1	การยกเท้า	1.4	0.49	3.6	0.49
2	การก้าวเท้า (หน้า)	1.40	0.49	3.67	0.47
3	การกระดกเท้า (หลัง)	1.67	0.60	4.13	0.62
4	การก้าวเท้า (ข้าง)	1.87	0.81	3.80	0.54
5	การกระดกเท้า (ข้าง)	1.53	0.50	3.73	0.44
6	การผสมเท้ากระทบจังหวะ	1.93	0.25	4.00	0.00
7	การตั้งวง (ล่าง กลาง บน)	1.93	0.25	4.27	0.57

ที่มา: ผู้วิจัย

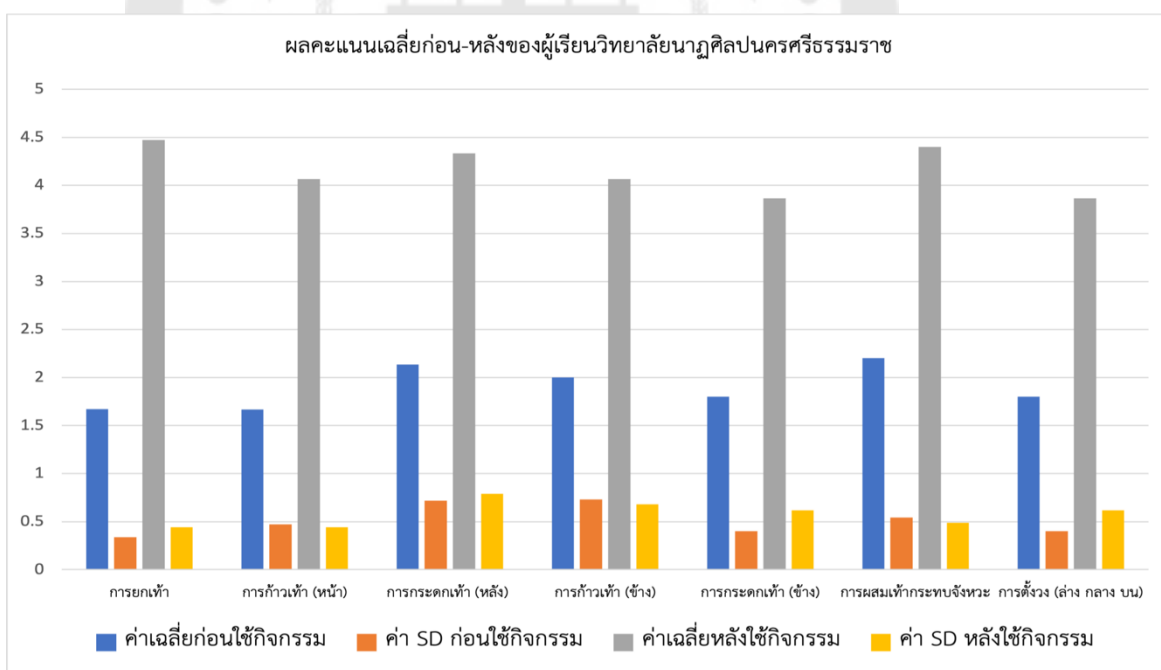
ภาพประกอบ 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ (N= 15)

ที่มา: ผู้วิจัย

ตาราง 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช (N= 15)

ที่	กิจกรรม	ก่อนการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์		หลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์	
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
1	การยกเท้า	1.67	0.34	4.47	0.44
2	การก้าวเท้า (หน้า)	1.67	0.47	4.07	0.44
3	การกระดกเท้า (หลัง)	2.13	0.72	4.33	0.79
4	การก้าวเท้า (ข้าง)	2.00	0.73	4.07	0.68
5	การกระดกเท้า (ข้าง)	1.80	0.40	3.87	0.62
6	การผสมเท้ากระทบจังหวะ	2.20	0.54	4.40	0.49
7	การตั้งวง (ล่าง กลาง บน)	1.80	0.40	3.87	0.62

ที่มา: ผู้วิจัย

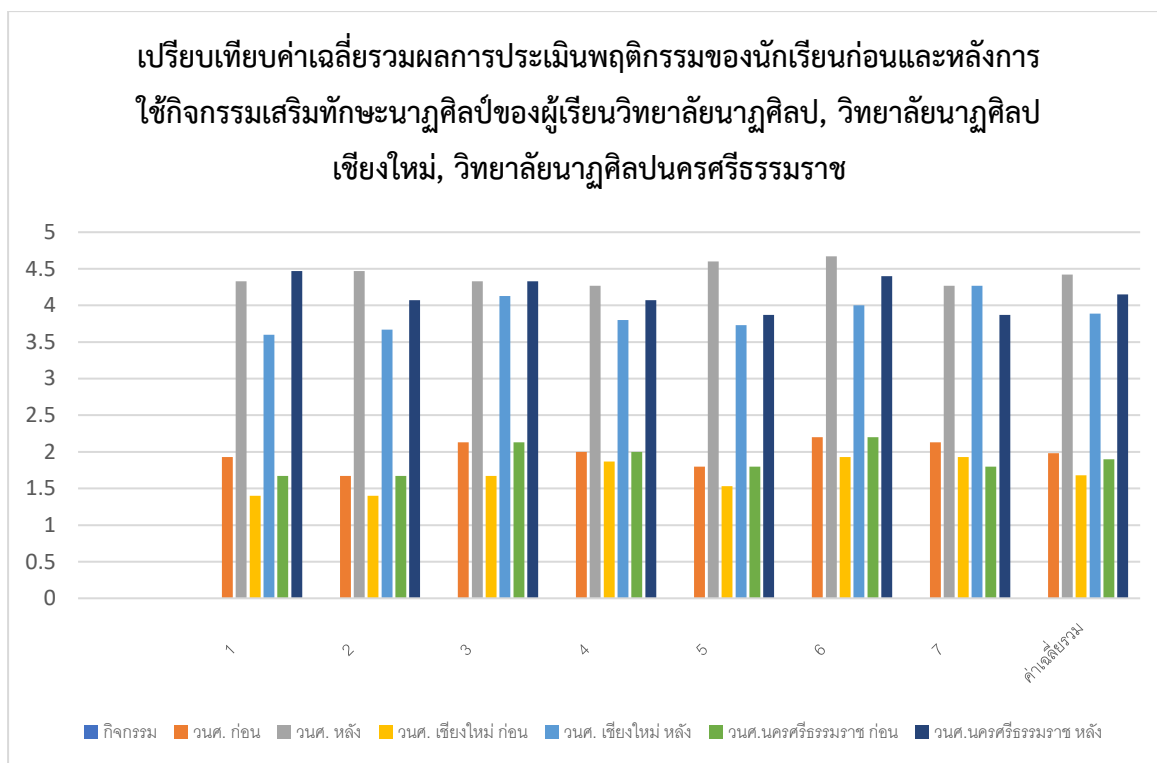
ภาพประกอบ 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช (N= 15)

ที่มา: ผู้วิจัย

ตาราง 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่, วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

ที่	กิจกรรม	วณศ.		วณศ. เชียงใหม่		วณศ. นครศรีธรรมราช	
		ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
		\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}
1	การยกเท้า	1.93	4.33	1.4	3.6	1.67	4.47
2	การก้าวเท้า (หน้า)	1.67	4.47	1.40	3.67	1.67	4.07
3	การกระดกเท้า (หลัง)	2.13	4.33	1.67	4.13	2.13	4.33
4	การก้าวเท้า (ข้าง)	2.00	4.27	1.87	3.80	2.00	4.07
5	การกระดกเท้า (ข้าง)	1.80	4.60	1.53	3.73	1.80	3.87
6	การผสมเท้ากระทบจังหวะ	2.20	4.67	1.93	4.00	2.20	4.40
7	การตั้งวง (ล่าง กลาง บน)	2.13	4.27	1.93	4.27	1.80	3.87
	ค่าเฉลี่ยรวม	1.98	4.42	1.68	3.89	1.90	4.15

ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพประกอบ 26 การเปรียบเทียบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมผลการประเมินพฤติกรรม
ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์,
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่, วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

ที่มา: ผู้วิจัย

จากแผนภูมิการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อน
และหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์
ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน
15 คน มีผลการประเมินหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์สูงขึ้นทุกรายกิจกรรมทั้งนี้
หากพิจารณารายวิทยาลัยพบว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์ มีค่าเฉลี่ยรวมของผลคะแนนที่สูงกว่า
ทั้งก่อนและหลังใช้การใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและศึกษาผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

2. เพื่อศึกษาผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

สมมติฐานของการวิจัย

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น ด้วยการฝึกปฏิบัติรวมทั้งหมด 18 ครั้ง 39 ชั่วโมง ซึ่งเป็นปริมาณเวลาที่มากพอที่จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของทักษะการปฏิบัติ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ ที่มีผลการประเมินจากการสังเกตโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 มีผลการเรียนทักษะนาฏศิลป์ดีขึ้น และสามารถนำทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นไปประยุกต์ใช้ในการแสดงปฏิบัตินาฏศิลป์ชุดอื่นได้อย่างสวยงามและเหมาะสม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ฝึกปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับผู้เรียนที่จบมาจากสังกัดโรงเรียนสามัญ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 18 ครั้ง (3 สัปดาห์) โดยแบ่งรายละเอียดดังนี้

1.1 การฝึกปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้น วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลา 16.00 – 18.00 น. จำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง

1.2 การฝึกปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้น วันเสาร์ ช่วงเวลา 09.00 – 12.00 น. จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง

2. ศึกษาผลก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยกิจกรรมประกอบด้วย การยกเท้า การก้าวเท้า (หน้า) การกระดกเท้า (หลัง) การก้าวเท้า (ข้าง) การกระดกเท้า (ข้าง) การผสมท่ากระบี่จิ้งหะ การตั้งวง (ล่าง กลาง บน) ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่กลุ่มผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยใช้การเลือกแบบเจาะจงซึ่งเป็นผู้เรียนที่จบมาจากสังกัดโรงเรียนสามัญที่มีผลการประเมินจากการสังเกตและการตัดสินใจร่วมกันกับครูผู้สอน โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) จำนวน 5 คน วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่จำนวน 5 คน วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการวิจัย จำนวน 18 ครั้ง 3 สัปดาห์ (39 ชั่วโมง)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 5 ประเด็น 1. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นคืออะไร 2. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีรูปแบบและขั้นตอนอย่างไร 3. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีความสำคัญอย่างไร 4. กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนมีความสำคัญอย่างไร 5. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนได้หรือไม่ อย่างไร

2. กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญที่มีผลการประเมินจากการสังเกตโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3. แบบประเมินผลกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานวิธีการเก็บข้อมูลเชิงสถิติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งนี้ยังได้ศึกษาผลการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวบรวมข้อมูลจากหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 นำมาวิเคราะห์ผสมผสานกับแนวคิดทฤษฎีสร้างเป็นกิจกรรมเสริมทักษะซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.2 สร้างกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มาจากโรงเรียนสามัญ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

1.3 ประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียน
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียน
สามัญ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
การวิจัยในครั้งนี้เป็นการกำหนดใช้กับกลุ่มตัวอย่างกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของ
ผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจาก
โรงเรียนสามัญ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์
นครศรีธรรมราช จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
2. กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สังกัด
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา)
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
3. แบบประเมินผลกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์
(ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒน
ศิลป์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดการ
ดำเนินการทดลอง แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ

ช่วงที่ 1 เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือและขั้นตอนดังนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ เป็นนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่
3 จากโรงเรียนสังกัดสามัญและกำลังศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัย
นาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์โดยมีผลการประเมินจากการสังเกตและตัดสินใจร่วมกันกับครูผู้สอน โดย
ใช้เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ ที่ได้คะแนนอยู่ในระดับ 1-2

ช่วงที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรม

1. ผู้วิจัยได้จัดส่งหนังสือราชการเพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้กับบุคลากรและนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม

2. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดวิธีปฏิบัติกิจกรรมของการวิจัยให้แก่ครูผู้สอนในการกำกับดูแลกิจกรรมออนไลน์

3. ผู้วิจัยสาธิตวิธีการปฏิบัติกิจกรรมอย่างละเอียดให้แก่กลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรม

4. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดก่อนใช้กิจกรรม

5. ในระหว่างเข้าร่วมกิจกรรมผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามครูผู้สอนในการกำกับดูแลกิจกรรมออนไลน์ หลังการทำกิจกรรมครั้งที่ 4,8,12

ช่วงที่ 3 หลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินผลหลังใช้กิจกรรม

การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เพื่อนำข้อมูลมาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มาจากโรงเรียนสามัญ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช ออกมาในรูปแบบของความเรียง เพื่อนำเสนอถึงข้อมูลสำคัญที่จะนำไปสู่การนำเสนอผลการวิจัย

2. วิเคราะห์ผลประเมินของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช ออกมาในรูปแบบของสถิติเพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากนั้นสรุปวิเคราะห์อีกครั้งในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. การออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการวิจัย จำนวน 18 ครั้ง 3 สัปดาห์ (39 ชั่วโมง) ทั้งนี้ได้สรุปทำที่ใช้ใน

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งประกอบด้วย

- 1) กิจกรรม ตั่งวง (ล่าง กลาง บน)
- 2) กิจกรรม ยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง
- 3) กิจกรรม ผสมเท้ากระทบจังหวะ

2. ศึกษาผลก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์เบื้องต้นของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ โดยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน มีผลการประเมินหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ สูงขึ้นทุกรายกิจกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนมือ ส่วนแขน ผลคือ การตั่งวง (ล่าง กลาง บน) มีค่าเฉลี่ยที่ 4.27

ส่วนขา ผลคือ การผสมเท้ากระทบจังหวะ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.67 และการกระดกเท้า (ข้าง) มีค่าเฉลี่ยที่ 4.60

อภิปรายผล

1. เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

จากการศึกษากิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ดังนี้

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจาก

โรงเรียนสังกัดสามัญ ใช้รูปแบบรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain) ของ เดวีส์ (Davies. 1970 : 50-56) ที่มีทั้งหมด 5 ขั้น คือ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ คือ กำหนดให้ครูอธิบายความสำคัญของการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น พร้อมทั้งให้นักเรียนชมวีดิทัศน์การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย คือ กำหนดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามครู โดยเริ่มจากการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นส่วนมือ แขน เท้าและการผสมท่ากระทบจังหวะ 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย คือ กำหนดให้ครูสังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องของการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นนาฏศิลป์เบื้องต้นให้ถูกต้อง 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ คือ กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้และเทคนิควิธีการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น พร้อมทั้งประโยชน์ที่เกิดจากการฝึกหัด 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์สอดคล้องกับ อารี พันธุ์มณี (2534:123-127) กล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอนควรใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็นและพยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามความสามารถของแต่ละบุคคลจากการทดสอบของ Thorndike สามารถสรุปได้ว่า 1.กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง สภาพความพร้อม หรืออู่อุณหภูมิของผู้เรียนทั้งทางร่างกาย อวัยวะต่างๆในการเรียนรู้ ความสนใจและความเข้าใจต่อสิ่งที่จะเรียน 2.กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) หมายถึง การฝึกฝน การตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดความสมบูรณ์ ถูกต้อง แบ่งออกเป็น 1.1. กฎแห่งการใช้ (Law of Use) หมายถึง การฝึกฝน การตอบสนองต่ออย่างใดอย่างหนึ่ง อยู่เสมออยู่ยอมนำให้เกิดพันธะที่แน่นแฟ้นระหว่างสิ่งเร้าต่อการตอบสนองหรืออาจกล่าวได้ว่าเมื่อใดเริ่มเรียนรู้สิ่งใดแล้วนำไปใช้อยู่ประจำก็จะทำให้ความรู้ยู่ถาวรและไม่ลืม 1.2.กฎแห่งการนำไปใช้ (Law of Disuse) หมายถึง การไม่ได้ฝึกฝนหรือไม่ได้ใช้ไม่ได้ทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ความมั่นคงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองอ่อนกำลังลงหรืออาจทำให้ความรู้นั้นลึบเลือนไปได้ คือกำหนดให้นักเรียนปฏิบัติการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นและเชื่อมโยงการยกตัวอย่างกับท่ารำในหลักสูตร ทั้งนี้ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน จากนั้นช่วยกันสรุปถึงคุณประโยชน์ สอดคล้องกับ วีรภัทร จินตะไฉล (2560) ได้ศึกษา เรื่องการสร้างกิจกรรมนาฏศิลป์พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ โรงเรียนวัดตาลเอน (โคกนชานุปถัมภ์) ผลการศึกษา พบว่า กำหนดในการปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ และนำกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการสร้างกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งใช้เวลาในการทำกิจกรรมจำนวน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง รวมเป็น 10 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง พบว่า ผลการทดลองระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดตาลเอน (โคกนชานุปถัมภ์) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองใช้กิจกรรมนาฏศิลป์ สูงกว่าก่อนการใช้

กิจกรรมนาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ วราภรณ์ จุลฉืดและเก็ตถวา บุญปรากฏ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์และแบบประเมินวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น และการหาค่าที่ (T-test) ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($X=48.00$, S.D. =2.73) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.052) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนของแฮร์โรว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ($X= 4.52$, S.D.= 0.34)

2. เพื่อศึกษาผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

ผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนก่อนการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ มีค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 1.98 และผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ มีค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 4.42 สอดคล้องกับ วรพรรณ สว่างจิตรและอินทิรา รอบรู้ (2564) ได้ศึกษา เรื่อง การออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏศิลป์และภาษาท่าโดยเน้นกระบวนการปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏศิลป์และภาษาท่าโดยเน้นกระบวนการปฏิบัติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏศิลป์และภาษาท่าโดยเน้นกระบวนการปฏิบัติกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ(อุทิศพิทยาคาร) จำนวน 30 คน โดยได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) และทำการสุ่มเพื่อหากกลุ่มทดลอง (random assignments) ผล

การศึกษาพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $E1/E2 = 87.55/88.66$ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับ ชนากานต์ อ่อนประทุม (2563) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่วมาตฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติร่วมาตฐานของนักเรียน พบว่า มีทักษะปฏิบัติร่วมาตฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวิส หลังเรียนอยู่ในระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ รวมทั้งสอดคล้องกับ อังคณา ไทกระโทก (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมนาฏศิลป์ เรื่องระบำนาฏยมาลา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษาผลการใช้หลักสูตร พบว่า จากการใช้หลักสูตรสาระเพิ่มเติมนาฏศิลป์ เรื่องระบำนาฏยมาลา นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้อยู่ในระดับดีมาก ผู้บริหารและคณาจารย์มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของหลักสูตรโดยรวมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

1. การนำกิจกรรมเสริมทักษะผู้เรียนไปใช้นั้น ควรกำหนดระยะเวลาในการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ให้มีความสอดคล้องกับช่วงเวลาเรียนของผู้เรียน
2. ควรกำกับดูแลผู้เรียนในการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ โดยสังเกตพฤติกรรมรายบุคคลอย่างละเอียดเพื่อให้ผลจากการสังเกตพฤติกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ทั้งในสังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์และสังกัดโรงเรียนสามัญ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติที่ดี
2. เนื้อหาหรือบทเรียนที่สามารถนำมาเป็นกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ยังมีอีกมากมาย ดังนั้นจึงควรศึกษาและนำมาพัฒนาต่อยอดให้เป็นรูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์

บรรณานุกรม

- กัลญัญ เพชรภรณ์. (2566). เอกสารประกอบการสอนวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา: กรุงเทพมหานคร.
- กุดorda พุทธิผล. (2563). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ผ่านการจัดการเรียนการสอนรูปแบบบนานาฏศิลป์สร้างสรรค์ (PIIACR). วารสารพัฒน
ศิลป์วิชาการ ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (2020) : มกราคม-มิถุนายน. 117 – 132.
- ชนากานต์ อ่อนประทุม. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่วมาตรฐาน
โดยใช้ รูปแบบของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชยาภรณ์ ชยาภรณ์ พิณพาทย์. การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพเพื่อ
สอนซ่อมเสริม เรื่อง คำสะกดการันต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการศึกษา
ค้นคว้าอิสระ การศึกษา มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- ทีศนา เขมมณี. (2563). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 24. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภริมา วิธาสถิตกุล และชนินันท์ เข้มขวัญยืน. (2565). การเรียนรู้เชิงรุก: แนวทางการเรียน
การสอนที่เป็นเลิศในศตวรรษที่ 21, วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย. ปีที่ 6
ฉบับที่ 3. 921- 932.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : นานมี
บุคพับ ลิเคชั่นส์จำกัด.
- ปรีชา ช้างขวัญยืน และคณะ. (2542). เทคนิคการเขียนและผลิตตำรา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- พรชัย ผาดไธสง. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องผักบุ้ง
ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดอำนาจเจริญ.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู้, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- พรอณี ชูทัย เจนจิต. (2555). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:
เสริมสินพีเพรสส์ตีพิมพ์.

- วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2562). **หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562**. นครปฐม: วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- วีระชัย ศรีหาพล. (2557). **การเสริมสร้างสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยใช้แนวพุทธธรรม**. วารสารมหาวิทยาลัยฟาโรฮ์สเตอร์น. 7(2) : 67.
- วรพรรณ สว่างจิตระและอินทิรา รอบรู้. (2564). **การออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่าโดยเน้นกระบวนการปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วารสารวิชาการ ศึกษาศาสตร์: ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – มิถุนายน 2564. 47 – 61.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545**. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2551). **พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). **สภาวะการศึกษาไทย 2561/2562 การปฏิรูปการศึกษาในยุคดิจิทัล**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Bonwell, C.C. (2003). **Active Learning: Creating Excitement in the Classroom** (Online) Availble www.active-learning-site.com
- River W.M. (1968). **Teaching foreign language skills**. Chicago : The University of Chicago Press.
- Bonwell, C.C.; & Eison.J. A. (1991). **Active Learning: Creative Excitement in the Classroom**. ASHE-ERIC Higher Education Reports No. 1. Washington, D.C.
- Felder, R. M. & Brent, R. (2009). **Active learning: An introduction**. ASQ Higher Education Brief, 2, 4-9.

- Meyers, C.; & Jones, T. B. (1993). **Promoting Active Learning: Strategies for the College Classroom**. San Francisco: Jossey-Bass.
- Prince, M. (2004). **Does Active Learning Work? A Review of the Research**. *Journal of Engineering Education*, 93(3), 223-232.
- Dave, R. H. (1970). **Psychomotor levels in developing and writing behavioral objectives**. Arizona: Educational Innovators.
- Thorndike, E.L. (1911). **Animal intelligence: Experimental studies**. The Macmillan Company.

ภาคผนวก ก

1. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์
2. กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มาจากโรงเรียนสามัญ
3. แบบประเมินผลกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มา จากโรงเรียนสามัญ

การตรวจสอบคุณภาพแบบสัมภาษณ์ข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ

ครูผู้สอนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

งานวิจัย เรื่อง รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

2. เพื่อศึกษาผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง : โปรดใส่ ลงระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกับประเด็นคำถามเพื่อใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสัมภาษณ์ข้อมูล โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณา ข้อคำถาม ดังนี้

+1 เห็นด้วย

0 ไม่แน่ใจ

-1 ไม่เห็นด้วย

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นคืออะไร				
2	การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีรูปแบบ และขั้นตอนอย่างไร				
3	การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมี ความสำคัญอย่างไร				
4	กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของ ผู้เรียนมีความสำคัญอย่างไร				
5	การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีส่วนช่วย ส่งเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนได้ หรือไม่ อย่างไร				
ค่าเฉลี่ยรวม					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้สอนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

โครงการวิจัย เรื่อง กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

หัวหน้าโครงการวิจัย นางสาวสุพัตรา สุบรรณพันธ์

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายละเอียดโครงการ : โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

2. เพื่อศึกษาผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

ผู้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล ผู้สัมภาษณ์.....

สถานะสถานที่ในการสัมภาษณ์.....

วัน/เดือน/ปีเวลาที่สัมภาษณ์

ผู้ถูกสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล ผู้ถูกสัมภาษณ์

ตำแหน่งงานหน่วยงาน

ประเด็นการสัมภาษณ์

1.การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นคืออะไร

.....

2.การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีรูปแบบและขั้นตอนอย่างไร

.....

3.การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีความสำคัญอย่างไร

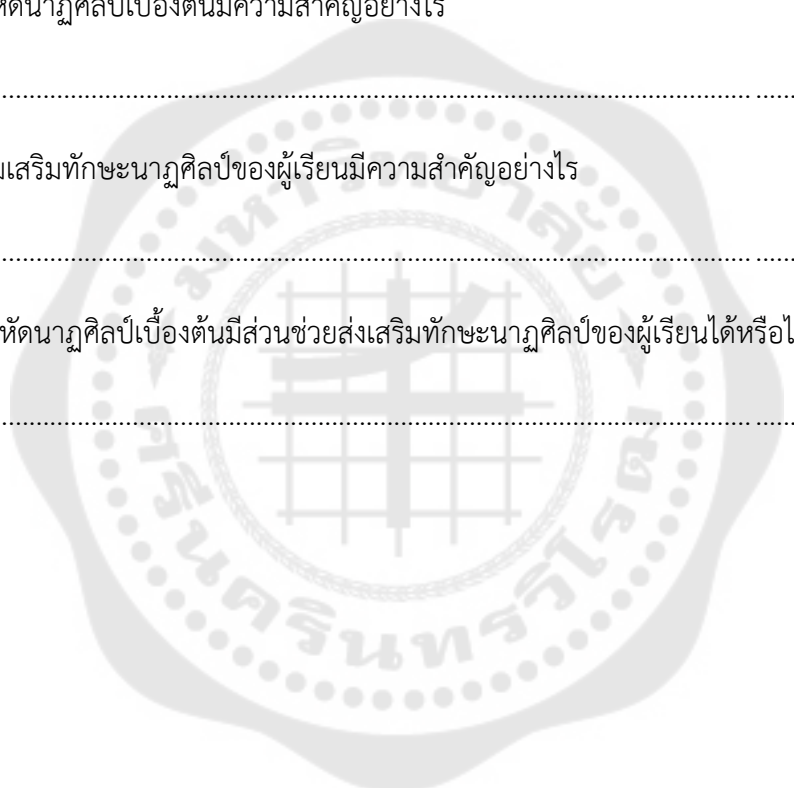
.....

4.กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนมีความสำคัญอย่างไร

.....

5. การฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนได้หรือไม่ อย่างไร

.....

องค์ประกอบของกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ท่าที่	รูปภาพ	รายละเอียด
1		<p><u>ท่าตัดมือขวา</u></p> <ol style="list-style-type: none"> เป้าหมาย เพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวของมือด้านขวาให้มีลักษณะอ่อนช้อยตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย และสร้างความคุ้นชินกับการจัดวางมือที่ถูกต้องในขณะรำ มีความสมดุลกับมือซ้าย สามารถใช้แสดงท่ารำอย่างสวยงาม และแสดงออกถึงอารมณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างเหมาะสม ตัวชี้วัด <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่าตัดมือขวาได้อย่างถูกต้องตามหลักการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย - ผู้เรียนสามารถควบคุมข้อมือและนิ้วให้โค้งงอตามลักษณะมือที่สวยงาม เนื้อหา <ul style="list-style-type: none"> - เริ่มต้นจากการนั่งในลักษณะตั้งเข่าขวา - วางแขนขวาโดยให้ข้อศอกอยู่บนหัวเข่าตั้งแขน - จากนั้นนำมือซ้ายมาจับนิ้วทั้งสี่ของมือขวา - กดให้ข้อมือและนิ้วทั้งสี่โค้งงอมาบริเวณลำแขนขวา - นับ 30 วินาที แล้วปล่อยมือ สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ <ul style="list-style-type: none"> - วิดิทัศน์การปฏิบัติท่าตัดมือ

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
2		<p><u>ท่าตัดมือซ้าย</u></p> <p>1. เป้าหมาย</p> <p>เพื่อฝึกทักษะการจัดวางมือซ้ายให้มีความอ่อนช้อยตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทยอย่างถูกต้อง มีความสมดุลกับมือขวาสามารถใช้แสดงท่าร่าอย่างสวยงาม และแสดงออกถึงอารมณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>2. ตัวชี้วัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่าตัดมือซ้ายได้อย่างถูกต้องตามหลักการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย - ผู้เรียนสามารถควบคุมข้อมือและนิ้วให้โค้งงอนตามลักษณะมือที่สวยงาม <p>3. เนื้อหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เริ่มต้นจากการนั่งในลักษณะตั้งเข่าซ้าย - วางแขนซ้ายโดยให้ข้อศอกอยู่บนหัวเข่าตั้งแขน - จากนั้นนำมือขวามาจับนิ้วทั้งสี่ของมือซ้าย - กดให้ข้อมือและนิ้วทั้งสี่โค้งงอมาบริเวณลำแขนซ้าย - ศีรษะตรง - นับ 30 วินาที แล้วปล่อยมือ <p>4. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิดิทัศน์การปฏิบัติท่าตัดมือ

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
3		<p><u>ท่าตัดแขน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป้าหมาย <ul style="list-style-type: none"> เพื่อเสริมสร้างความอ่อนช้อยของลำแขน ความยืดหยุ่นของข้อศอกและหัวไหล่ พร้อมทั้งสร้างความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างแขนกับการข้อมือ 2. ตัวชี้วัด <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถตัดแขนให้อยู่ในแนวโค้งอย่างถูกต้องตามหลักนาฏศิลป์ - ผู้เรียนสามารถวางแขนในระดับที่เหมาะสม 3. เนื้อหา <ul style="list-style-type: none"> - เริ่มต้นจากการนั่งในลักษณะตั้งเข่า - ประสานมือทั้งสอง - นำมือทั้งสองที่ประสานกันให้อยู่ระหว่างขาทั้งสองข้าง - ใช้แรงดันขาทั้งสองเข้าหากัน โดยให้ข้อพับของแขนทั้งสองใกล้กันมากที่สุด - ศีรษะตรง - นับ 30 วินาที แล้วปล่อยมือ 4. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ <ul style="list-style-type: none"> - วิดิทัศน์การปฏิบัติท่าตัดแขน

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
4		<p><u>ท่ายกเท้าขวา</u></p> <ol style="list-style-type: none"> <u>เป้าหมาย</u> เพื่อฝึกการเคลื่อนไหวของเท้าขวาอย่างถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย เสริมสร้างความสามารถในการทรงตัว ความมั่นคง และความสอดคล้องของท่ารำช่วงล่างกับจังหวะดนตรี <u>ตัวชี้วัด</u> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถยกเท้าขวาได้ในตำแหน่งและระดับที่เหมาะสม - ผู้เรียนสามารถทรงตัวได้อย่างมั่นคงในขณะที่ยกเท้า - ผู้เรียนสามารถควบคุมจังหวะในการยกเท้าขวาให้สัมพันธ์กับท่ารำหรือจังหวะดนตรีพื้นฐาน <u>เนื้อหา</u> <ul style="list-style-type: none"> - ยืนเหลื่อมเท้าขวา - มือทั้งสองจับคว่ำระดับวงกลาง งอแขนข้างลำตัว - ยกเท้าขวาโดยให้ขามีลักษณะเหลี่ยมพระ พร้อมกับเปิดปลายเท้า ย่อเข้าซ้าย - ศีรษะตรง - นับ 30 วินาที <u>สื่ออุปกรณ์ที่ใช้</u> <ul style="list-style-type: none"> - วิดิทัศน์การปฏิบัติท่ายกเท้าขวา

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
6		<p><u>ท่ากระดกหลังซ้าย</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป้าหมาย <p>เพื่อฝึกทักษะการเคลื่อนไหวของเท้าซ้าย ในลักษณะกระดกปลายเท้าขณะถอย หลัง ให้ความนุ่มนวลและอ่อนช้อย ตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย พร้อมสร้าง ความสามารถในการควบคุมจังหวะ น้ำหนัก และสมดุลของร่างกายในการ เคลื่อนไหว</p> 2. ตัวชี้วัด <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่ากระดกหลัง ซ้ายได้อย่างถูกต้องตามแบบแผน นาฏศิลป์ - ผู้เรียนสามารถรักษาสมดุลของร่างกาย ได้ดีในขณะกระดกเท้า 3. เนื้อหา <ul style="list-style-type: none"> - กระทั่งและกระดกเท้าซ้ายส่งไป ด้านหลัง พร้อมกับหักข้อเท้าซ้าย ย่อเข้า ขวา - มือทั้งสองแบระดับวงกลาง โดยให้ ปลายนิ้วชี้ตกลงพื้น งอแขน - ศีรษะตรง - นับ 30 วินาที 4. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ <ul style="list-style-type: none"> - วีดิทัศน์การปฏิบัติท่ากระดกหลังซ้าย

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
7		<p><u>ท่าก้าวข้างซ้าย</u></p> <p>1. เป้าหมาย เพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวไปทางด้านซ้ายอย่างอ่อนช้อยและมีจังหวะ ผู้เรียนสามารถควบคุมร่างกายขณะก้าวข้างซ้ายได้อย่างมั่นคง สวยงาม และสามารถประสานกับการวางมือหรือท่ารำอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย</p> <p>2. ตัวชี้วัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่าก้าวข้างซ้ายได้อย่างถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ - ผู้เรียนสามารถรักษาสมดุลของร่างกายและจังหวะได้ดีขณะเคลื่อนไหวไปทางด้านข้าง - ผู้เรียนสามารถประสานท่าก้าวข้างซ้ายกับท่ามือหรือท่ารำอื่น ๆ ได้อย่างสอดคล้องและสวยงาม <p>3. เนื้อหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง ย่อเข้าทั้งสอง - มือทั้งสองตั้งวงระดับวงกลาง - ศีรษะเอียงขวา - นับ 30 วินาที <p>4. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิดิทัศน์การปฏิบัติท่าก้าวข้างซ้าย

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
8		<p><u>ท่ายกเท้าซ้าย</u></p> <ol style="list-style-type: none"> เป้าหมาย เพื่อฝึกการเคลื่อนไหวของเท้าซ้ายอย่างถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย เสริมสร้างความสามารถในการทรงตัว ความมั่นคง และความสอดคล้องของท่ารำช่วงล่างกับจังหวะดนตรี ตัวชี้วัด <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถยกเท้าซ้ายได้ในตำแหน่งและระดับที่เหมาะสม - ผู้เรียนสามารถทรงตัวได้อย่างมั่นคงในขณะที่ยกเท้า - ผู้เรียนสามารถควบคุมจังหวะในการยกเท้าซ้ายให้สัมพันธ์กับท่ารำหรือจังหวะดนตรีพื้นฐาน เนื้อหา <ul style="list-style-type: none"> - ยืนเหลื่อมเท้าซ้าย - มือทั้งสองจับคว่ำ งอแขนข้างลำตัว - ประเท้าพร้อมกับยกเท้าซ้ายโดยให้ขามีลักษณะเหลี่ยมพระ พร้อมกับเปิดปลายเท้า ย่อเข้าขวา - ศีรษะตรง - นับ 30 วินาที สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ <ul style="list-style-type: none"> - วิดีทัศน์การปฏิบัติท่ายกเท้าซ้าย

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
9		<p><u>ท่าก้าวเท้าซ้าย</u></p> <ol style="list-style-type: none"> เป้าหมาย เพื่อฝึกให้ผู้เรียนสามารถก้าวเท้าซ้ายมั่นคงและถูกต้องตามหลักนาฏศิลป์ไทย ตัวชี้วัด <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถก้าวเท้าซ้ายได้ในระดับและจังหวะที่ถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ - ผู้เรียนสามารถควบคุมสมดุลของร่างกายระหว่างการก้าวเท้าได้ดี - ผู้เรียนสามารถก้าวเท้าซ้ายได้พร้อมกับการประกอบมือหรือท่ารำที่สัมพันธ์กันได้อย่างสวยงาม เนื้อหา <ul style="list-style-type: none"> - ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหน้า โดยให้มีช่องว่างระหว่างเท้าซ้ายและเท้าขวา ย่อเข้าทั้งสอง - มือทั้งสองปล่อยจีบเป็นมือแบระดับ ศีรษะ (ท่าพรหมสีหน้า) - ศีรษะตรง - นับ 30 วินาที สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ <ul style="list-style-type: none"> - วัตถุประสงค์การปฏิบัติท่าก้าวเท้าซ้าย

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
10		<p><u>ท่ายกเท้าขวา</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป้าหมาย <p>เพื่อฝึกการเคลื่อนไหวของเท้าขวาอย่างถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย เสริมสร้างความสามารถในการทรงตัว ความมั่นคง และความสอดคล้องของท่ารำช่วงล่างกับจังหวะดนตรี</p> 2. ตัวชี้วัด <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถยกเท้าขวาได้ในตำแหน่งและระดับที่เหมาะสม - ผู้เรียนสามารถทรงตัวได้อย่างมั่นคงในขณะที่ยกเท้า - ผู้เรียนสามารถควบคุมจังหวะในการยกเท้าขวาให้สัมพันธ์กับท่ารำหรือจังหวะดนตรีพื้นฐาน 3. เนื้อหา <ul style="list-style-type: none"> - ยืนเหลื่อมเท้าขวา - มือทั้งสองจับคว่ำ งอแขนข้างลำตัว - ประเท้าพร้อมกับยกเท้าขวาโดยให้ขามีลักษณะเหลื่อมพระ พร้อมกับเปิดปลายเท้า ย่อเข้าซ้าย - ศีรษะตรง - นับ 30 วินาที 4. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ <ul style="list-style-type: none"> - วิดีทัศน์การปฏิบัติท่ายกเท้าขวา

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
11		<p><u>ท่ากระดกหลังขวา</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป้าหมาย <p>เพื่อฝึกทักษะการเคลื่อนไหวของเท้าขวา ในลักษณะกระดกเท้าขณะถอยหลัง ให้มีความนุ่มนวลและอ่อนช้อยตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย พร้อมสร้างความสามารถในการควบคุมจังหวะ และสมดุลของร่างกายในการเคลื่อนไหว</p> 2. ตัวชี้วัด <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่ากระดกหลังขวาได้อย่างถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ - ผู้เรียนสามารถรักษาสมดุลของร่างกายได้ดีในขณะกระดกเท้า 3. เนื้อหา <ul style="list-style-type: none"> - กระดกเท้าขวาส่งไปด้านหลัง พร้อมกับหักข้อเท้าขวา ย่อเข้าซ้าย - มือทั้งสองแบระดับวงกลาง โดยให้ปลายนิ้วชี้ตกลงพื้น ยอแขน - ศีรษะตรง - นับ 30 วินาที 4. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ <ul style="list-style-type: none"> - วีดิทัศน์การปฏิบัติท่ากระดกหลังขวา

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
12		<p><u>ท่าก้าวข้างขวา</u></p> <p>1. เป้าหมาย</p> <p>เพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวไปทางด้านขวาอย่างอ่อนช้อยและมีจังหวะ ผู้เรียนสามารถควบคุมร่างกายขณะก้าวข้างซ้ายได้อย่างมั่นคง สวยงาม และสามารถประสานกับการวางมือหรือท่ารำอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย</p> <p>2. ตัวชี้วัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่าก้าวข้างขวาได้อย่างถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ - ผู้เรียนสามารถรักษาสมดุลของร่างกายและจังหวะได้ดีขณะเคลื่อนไหวไปทางด้านข้าง - ผู้เรียนสามารถประสานท่าก้าวข้างขวากับท่ามือหรือท่ารำอื่น ๆ ได้อย่างสอดคล้องและสวยงาม <p>3. เนื้อหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ก้าวเท้าขวาไปด้านข้าง ย่อเข้าทั้งสอง - มือทั้งสองตั้งวงกลาง - ศีรษะเอียงซ้าย - นับ 30 วินาที <p>4. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้</p> <ul style="list-style-type: none"> - วีดิทัศน์การปฏิบัติท่าก้าวข้างขวา

ท่าที่	รูปภาพ	คำอธิบายวิธีปฏิบัติ
13		<p><u>ท่าผสมเท้ากระทบจิ้งหะ</u></p> <p>เพื่อฝึกทักษะการกระทบ (เน้นจิ้งหะ) ได้อย่างถูกต้องตามจิ้งหะ และสร้างความสามารถในการประสานระหว่างการเคลื่อนไหวร่างกายกับจิ้งหะดนตรี และเตรียมความพร้อมในการแสดงท่ารำที่มีความต่อเนื่องและมีลีลา</p> <p>2. ตัวชี้วัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนสามารถกระทบจิ้งหะได้ถูกต้องและสอดคล้องกับดนตรี - ผู้เรียนสามารถประสานการผสมเท้ากับท่ารำของมือ แขน และลำตัวได้อย่างเหมาะสม <p>3. เนื้อหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยืนส้นเท้าชิดกัน ย่อเข้าทั้งสอง - มือทั้งสองเท้าเอว - ศีรษะตรง - ยืด-ยุบเข้า - นับ 30 วินาที <p>4. สื่ออุปกรณ์ที่ใช้</p> <ul style="list-style-type: none"> - วีดิทัศน์การปฏิบัติท่าผสมเท้ากระทบจิ้งหะ

ที่มา: ผู้วิจัย

การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบกิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

งานวิจัย เรื่อง รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่

1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

2. เพื่อศึกษาผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง :

โปรดใส่ ลงระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกับประเด็นคำถามเพื่อใช้ในการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบกิจกรรมนาฏศิลป์เบื้องต้น โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณา ข้อคำถาม ดังนี้

+1 เห็นด้วย

0 ไม่แน่ใจ

-1 ไม่เห็นด้วย

กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ประโยชน์
รำเพลงช้าเพลงเร็ว (ประเมินผลก่อนทำ กิจกรรม) การตัดมือตัดแขน	เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัติ นาฏศิลป์ของนักเรียนก่อนทำ กิจกรรมฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น เพื่อให้นักเรียนมีนิ้วมือ และแขน อ่อน ไค้สวยงามในขณะที่รำ	ก่อให้เกิดทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ เบื้องต้น -ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิด ทักษะการตั้งวง การจับ ในลักษณะต่าง ๆ ที่ถูกต้อง -ส่งผลให้มือมีความอ่อน และลำแขนมี ความไค้สวยงามในขณะที่ปฏิบัติท่ารำ
การยกเท้าก้าวหน้า การกระดกหลัง การก้าวข้าง	เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ดี	-ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิด ทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง
การผสมเท้ากระทบ จังหวะ	เพื่อให้นักเรียนมีจังหวะเข้า พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติท่า รำอื่น ๆ ได้สวยงาม	-ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิด ทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง
รำเพลงช้าเพลงเร็ว (ประเมินผลหลังทำ กิจกรรม)	เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัติ นาฏศิลป์ของนักเรียนหลังทำ กิจกรรมฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	ก่อให้เกิดทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ เบื้องต้นที่ดี

ที่มา : ผู้วิจัย

แผนกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ โดยมีโครงสร้าง ดังนี้

สัปดาห์/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎี	ขั้นตอน ดำเนิน กิจกรรม	ผู้เข้าร่วม กิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 1 - ครั้งที่ 1 กิจกรรมรำ เพลงช้า เพลงเร็ว (ประเมินผล ก่อนทำ กิจกรรม)	- เพื่อประเมิน ทักษะการปฏิบัติ นาฏศิลป์ของ นักเรียนก่อนทำ กิจกรรมฝึกหัด นาฏศิลป์เบื้องต้น	แนวคิด เกี่ยวกับการ พัฒนาทักษะ ปฏิบัติของเด วีส์	- การปฏิบัติ เพลงช้าแบบ ตัด	-ผู้วิจัย -นักเรียนชั้น ประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครุนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละ วิทยาลัยนาฏ ศิลป์ส่วนภูมิภาค ที่เข้าร่วม กิจกรรมเป็น ผู้ดูแล อาสาสมัคร เพื่อให้นักเรียน ปฏิบัติอย่าง ถูกต้อง และเพื่อ ไม่ให้เกิด อุบัติเหตุหรือ ความเสี่ยง ระหว่างทำ กิจกรรม	-ก่อให้เกิด ทักษะการ ปฏิบัติ นาฏศิลป์ เบื้องต้น

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
<p>- ลำดับที่ 1</p> <p>- ครั้งที่ 2</p> <p>กิจกรรมการตัดมือตัดแขน</p>	<p>-เพื่อให้นักเรียนมีนิ้วมือ และแขนอ่อน ไค้่งสวยงาม</p> <p>ในขณะที่ร้ายรำ</p>	<p>แนวคิด/ทฤษฎี</p> <p>แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์</p> <p>1) ชั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ</p> <p>2) ชั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย</p>	<p>- การตัดมือตัดแขน</p> <p>- การตัดมือตัดแขน โดยแบ่งเป็น 2 ช่วง ดังนี้</p> <p>1. สาธิตการตั้งวง การจับในลักษณะต่าง ๆ</p> <p>2. การตัดมือซ้ายและขวา ด้วยการนับข้างละ 30 วินาที</p> <p>3. การตัดแขนซ้ายและขวา ด้วยการนับข้างละ 30 วินาที</p>	<p>- ผู้วิจัย</p> <p>-นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน</p> <p>- ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรม เป็นผู้ดูแลอาสาสมัคร เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม</p>	<p>- ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการตั้งวง การจับ ในลักษณะต่าง ๆ ที่ถูกต้อง</p> <p>- ส่งผลให้มือมีความอ่อนและลำแขนมีความไค้่งสวยงาม</p> <p>ในขณะที่ปฏิบัติท่ารำ</p>

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
<p>- สัปดาห์ที่ 1</p> <p>- ครั้งที่ 3</p> <p>- กิจกรรมยกเท้า</p> <p>ก้าวหน้า</p> <p>กระดกหลัง</p> <p>ก้าวข้าง</p>	<p>เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการยกเท้า</p> <p>ก้าวหน้า กระดกหลัง</p> <p>ก้าวข้าง</p> <p>ที่ดี</p>	<p>แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์</p> <p>1) ชั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ</p> <p>2) ชั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย</p>	<p>- การยกเท้า</p> <p>ก้าวหน้า</p> <p>กระดกหลัง</p> <p>ก้าวข้าง</p> <p>- การยกเท้า</p> <p>ก้าวหน้า</p> <p>กระดกหลัง</p> <p>ก้าวข้าง โดยแบ่งเป็น 3 ช่วง ดังนี้</p> <p>ช่วงที่ 1 การยกเท้า</p> <p>ช่วงที่ 2 การก้าวเท้า</p> <p>ช่วงที่ 3 การกระดกเท้า</p>	<p>ผู้วิจัย</p> <p>ผู้เข้าร่วมกิจกรรม</p> <p>- นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1</p> <p>จำนวน 15 คน</p> <p>- ครุฑนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรม</p> <p>เป็นผู้ดูแล</p> <p>อาสาสมัคร</p> <p>เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม</p>	<p>ก่อให้เกิด</p> <p>ความรู้ความเข้าใจและเกิด</p> <p>ทักษะการยกเท้า</p> <p>ก้าวหน้า</p> <p>กระดกหลัง</p> <p>ก้าวข้างที่ถูกต้อง</p>

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
<ul style="list-style-type: none"> - ลำดับที่ 1 - ครั้งที่ 4 - กิจกรรมการผสมเท้ากระทบจังหวะ 	<p>เพื่อให้ นักเรียนมี จังหวะเข้า พร้อม ทั้งสามารถนำไป ปฏิบัติทำร่ำอื่น ๆ ได้สวยงาม</p>	<p>แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์</p> <p>1) ชั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ</p> <p>2) ชั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย</p>	<p>ผสมเท้ากระทบจังหวะ มีวิธีกระทบคือยึดเข้าชั้นจนขาตรง เหยอสันเท้ารอจังหวะแล้วกระทบให้ได้ จังหวะพร้อมกับวางเท้าที่ยกลงให้ได้เหลื่อมตามต้องการวางสั้นอยู่กับที่ เช่น ท่าโบกพัก เพลง (ตอนเอื้อนท้ายทำนอง เพลงชมตลาดเนื้อแม่บท) กระทำหลังจากประเท้ายกขึ้นและวางลงด้วยสันเท้า</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้วิจัย - นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครุฑนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วม - กิจกรรมเป็นผู้ดูแล - อาสาสมัคร - เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้ากระดกหลังก้าวข้างที่ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 1 - ครั้งที่ 5 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำร่าอื่น ๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 2) ชั้นสาธิต และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ชั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย	- การตัดมือตัดแขน - การยกเท้าก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสมเท้ากระทบจังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล อาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้ากระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 1 - ครั้งที่ 6 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำรายการอื่น ๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) ชั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้ เทคนิควิธีการ 5) ชั้นให้ ผู้เรียน เชื่อมโยง ทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	- การตัดมือตัดแขน - การยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสมเท้า กระทบ จังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาค ที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล อาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

สัปดาห์/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎี	ขั้นตอน ดำเนิน กิจกรรม	ผู้เข้าร่วม กิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 2 - ครั้งที่ 7 กิจกรรมการ ฝึกหัด นาฏศิลป์ เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมี ทักษะการปฏิบัติ พื้นฐานนาฏศิลป์ ที่ดี พร้อมทั้ง สามารถนำไป ปฏิบัติทำรำอื่นๆ ได้สวยงาม	แนวคิด เกี่ยวกับการ พัฒนาทักษะ ปฏิบัติของเด วีส์ 3) ชั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย 4) ชั้นให้ เทคนิค วิธีการ	- การตัดมือ ตัดแขน - การยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสม เท้ากระทบ จังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้น ประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครุนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละ วิทยาลัยนาฏ ศิลป์ส่วนภูมิภาค ที่เข้าร่วม กิจกรรมเป็น ผู้ดูแล อาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียน ปฏิบัติอย่าง ถูกต้อง และเพื่อ ไม่ให้เกิด อุบัติเหตุหรือ ความเสี่ยง ระหว่างทำ กิจกรรม	ก่อให้เกิด ความรู้ความ เข้าใจและเกิด ทักษะการยก เท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 2 - ครั้งที่ 8 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำรายการอื่น ๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้เทคนิควิธีการ	- การตัดมือตัดแขน - การยกเท้าก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสมเท้ากระทบจังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล อาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้ากระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 2 - ครั้งที่ 9 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำรายการอื่น ๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้เทคนิควิธีการ	- การตัดมือตัดแขน - การยกเท้าก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสมเท้ากระทบ จังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล อาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 2 - ครั้งที่ 10 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำรายการอื่น ๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้เทคนิควิธีการ	- การตัดมือตัดแขน - การยกเท้าก้าวหน้ากระดกหลังก้าวข้าง - การผสมเท้ากระทบจังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล อาสาสมัครเพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้ากระดกหลังก้าวข้างที่ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 2 - ครั้งที่ 11 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำรายการอื่น ๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้เทคนิควิธีการ	- การตัดมือตัดแขน - การยกเท้าก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสมเท้ากระทบ จังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล อาสาสมัครเพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	- ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 2 - ครั้งที่ 12 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำรายการอื่น ๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) ชั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้ เทคนิควิธีการ 5) ชั้นให้ ผู้เรียน เชื่อมโยง ทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์	- ผู้วิจัย - การตัดมือตัดแขน - การยกเท้าก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสมเท้ากระทบ จังหวะ	- นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครุฑนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแลอาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 3 - ครั้งที่ 13 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำร่าอื่นๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) ชั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้ เทคนิควิธีการ	- การตัดมือตัดแขน - การยกเท้าก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสมเท้า กระทบ จังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล อาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
<p>- สัปดาห์ที่ 3</p> <p>- ครั้งที่ 14</p> <p>กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น</p>	<p>เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำรายการอื่น ๆ ได้สวยงาม</p>	<p>แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์</p> <p>3) ชั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย</p> <p>4) ชั้นให้ เทคนิควิธีการ</p>	<p>- การตัดมือตัดแขน</p> <p>- การยกเท้าก้าวหน้า</p> <p>กระดกหลัง</p> <p>ก้าวข้าง</p> <p>- การผสมเท้ากระทบ</p> <p>จังหวะ</p>	<p>- ผู้วิจัย</p> <p>- นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน</p> <p>- ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล</p> <p>อาสาสมัคร</p> <p>เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม</p>	<p>ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า</p> <p>กระดกหลัง</p> <p>ก้าวข้างที่ถูกต้อง</p>

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 3 - ครั้งที่ 15 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำร่าอื่นๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้เทคนิควิธีการ	- การตัดมือตัดแขน - การยกเท้าก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสมเท้ากระทบ จังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล อาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 3 - ครั้งที่ 16 กิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติพื้นฐานนาฏศิลป์ที่ดี พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติทำร่าอื่นๆ ได้สวยงาม	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ชั้นให้เทคนิควิธีการ	- การตัดมือตัดแขน - การยกเท้าก้าวหน้ากระดกหลังก้าวข้าง - การผสมเท้ากระทบจังหวะ	- นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแลอาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม	ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะการยกเท้า ก้าวหน้ากระดกหลังก้าวข้างที่ถูกต้อง

สัปดาห์/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎี	ขั้นตอน ดำเนิน กิจกรรม	ผู้เข้าร่วม กิจกรรม	ประโยชน์
- สัปดาห์ที่ 3 - ครั้งที่ 17 กิจกรรมการ ฝึกหัด นาฏศิลป์ เบื้องต้น	เพื่อให้ นักเรียนมี ทักษะการปฏิบัติ พื้นฐานนาฏศิลป์ ที่ดี พร้อมทั้ง สามารถนำไป ปฏิบัติทำร่าอื่นๆ ได้สวยงาม	แนวคิด เกี่ยวกับการ พัฒนาทักษะ ปฏิบัติของเด วีส์ 3) ชั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย 4) ชั้นให้ เทคนิควิธีการ	- การตัดมือ ตัดแขน - การยกเท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้าง - การผสมเท้า กระทบ จังหวะ	- ผู้วิจัย - นักเรียนชั้น ประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน - ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละ วิทยาลัยนาฏ ศิลป์ส่วน ภูมิภาคที่เข้าร่วม กิจกรรมเป็น ผู้ดูแล อาสาสมัคร เพื่อให้ นักเรียน ปฏิบัติอย่าง ถูกต้อง และเพื่อ ไม่ให้เกิด อุบัติเหตุหรือ ความเสี่ยง ระหว่างทำ กิจกรรม	ก่อให้เกิด ความรู้ความ เข้าใจและเกิด ทักษะการยก เท้า ก้าวหน้า กระดกหลัง ก้าวข้างที่ ถูกต้อง

ลำดับ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎี	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประโยชน์
<p>- สัปดาห์ที่ 3</p> <p>- ครั้งที่ 18</p> <p>กิจกรรมรำเพลงช้า เพลงเร็ว (ประเมินผลหลังทำกิจกรรม)</p>	<p>- เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัติ</p> <p>นาฏศิลป์ของนักเรียนหลังทำกิจกรรมฝึกหัด</p> <p>นาฏศิลป์เบื้องต้น</p>	<p>แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวิส</p> <p>3) ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย</p> <p>4) ชั้นให้เทคนิควิธีการ</p> <p>5) ชั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์</p>	<p>- การปฏิบัติเพลงช้าแบบตัด</p>	<p>- ผู้วิจัย</p> <p>- นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน</p> <p>- ครูนาฏศิลป์ (ละคร) แต่ละวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนภูมิภาคที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ดูแล</p> <p>อาสาสมัครเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงระหว่างทำกิจกรรม</p>	<p>ก่อให้เกิดทักษะการปฏิบัติ</p> <p>นาฏศิลป์เบื้องต้น</p>

การตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินผลของกิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น
งานวิจัย เรื่อง รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่คือนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

2. เพื่อศึกษาผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่คือนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาจากโรงเรียนสังกัดสามัญ

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....

คำชี้แจง :

โปรดใส่ ลงระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกับประเด็นคำถามเพื่อใช้ในการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบกิจกรรมนาฏศิลป์เบื้องต้น โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณา ข้อคำถาม ดังนี้

+1 เห็นด้วย

0 ไม่แน่ใจ

-1 ไม่เห็นด้วย

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1	
1	การยกเท้า				
2	การก้าวเท้า (หน้า)				
3	การกระดกเท้า (หลัง)				
4	การก้าวเท้า (ข้าง)				
5	การกระดกเท้า (ข้าง)				
6	การผสมเท้ากระทบจังหวะ				
7	การตั้งวง (ล่าง กลาง บน)				
ค่าเฉลี่ยรวม					

หมายเหตุ : แบบประเมินนี้ใช้การประเมินแบบ Rating scale 5 ระดับ โดยใส่คะแนนที่แสดงถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่สอดคล้องกับการทดลองกิจกรรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

แบบประเมินผลกิจกรรมการฝึกหัดนาฏศิลป์เบื้องต้น

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่แสดงถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่สอดคล้องกับการทดลอง
กิจกรรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อที่	รายงานประเมิน	คะแนนประเมินนักเรียนตามระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้อง ตามแบบแผน (3 คะแนน)	ปฏิบัติท่ารำได้ ถูกต้องตาม แบบแผน	ปฏิบัติท่ารำได้ ถูกต้องตาม แบบแผนที่ กำหนด มีข้อผิดพลาด 1 – 2 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำได้ ถูกต้องตาม แบบแผนที่ กำหนด มีข้อผิดพลาด 3 – 4 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำได้ ถูกต้องตาม แบบแผนที่ กำหนด มีข้อผิดพลาด มากกว่า 5 – 7 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำได้ บางส่วน มีข้อผิดพลาด มากถึง 8 ครั้ง
2	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้อง ตรงตามจังหวะ (4 คะแนน)	ปฏิบัติท่ารำได้ ถูกต้องตรง ตามจังหวะ	ปฏิบัติท่ารำ จังหวะได้ ถูกต้องตาม แบบแผนที่ กำหนด มีข้อผิดพลาด 1 – 2 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำ จังหวะได้ ถูกต้องตาม แบบแผนที่ กำหนด มีข้อผิดพลาด 3 – 4 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำ จังหวะได้ ถูกต้องตาม แบบแผนที่ กำหนด มีข้อผิดพลาด มากกว่า 5 – 7 ครั้ง	ปฏิบัติท่ารำ จังหวะได้ บางส่วน มีข้อผิดพลาด มากถึง 8 ครั้ง
3	มีลีลาท่ารำที่สวยงาม อ่อนช้อย มีความมั่นใจในการรำ (5 คะแนน)	มีลีลาท่ารำ สวยงาม อ่อนช้อยตาม ลักษณะท่ารำ ปฏิบัติท่ารำ ทุกท่าด้วย ความมั่นใจ ไม่ ปฏิบัติตาม ผู้อื่นตั้งแต่ต้น จนจบเพลง และสามารถ นำหลักการ ประยุกต์ใช้ได้ เป็นอย่างดี	มีลีลาท่ารำ สวยงาม อ่อนช้อยตาม ลักษณะท่ารำ ปฏิบัติท่ารำ ทุกท่าด้วย ความมั่นใจ ไม่ ปฏิบัติตาม ผู้อื่นตั้งแต่ต้น จนจบเพลง ปฏิบัติตาม ผู้อื่น 1 – 2 ท่า	มีลีลาท่ารำ สวยงาม อ่อนช้อยตาม ลักษณะท่ารำ ปฏิบัติท่ารำ ทุกท่าด้วย ความมั่นใจ ไม่ ครั้งหนึ่งของ ท่ารำทั้งหมด ปฏิบัติท่ารำได้ ด้วยความ มั่นใจ ปฏิบัติ ตามผู้อื่น 3 – 4 ท่า	ไม่มีลีลาท่ารำ สวยงามอ่อน ช้อยแต่ สามารถ แก้ปัญหา เฉพาะหน้าได้ ปฏิบัติท่ารำได้ ด้วยความ มั่นใจ ปฏิบัติ ตามผู้อื่น มากกว่า 5 – 7 ท่า	ไม่มีลีลาท่ารำ สวยงาม อ่อน ช้อยตาม ลักษณะท่ารำ ขาดความ มั่นใจต้อง ปฏิบัติท่ารำ ตามผู้อื่น เกินกว่า 8 ท่า

ระดับ คะแนน	การแปรค่า	การวัดระดับทักษะ
5	ดีมาก	นักเรียนมีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ (เพลงช้า) ได้สวยงาม สมบูรณ์ สามารถปฏิบัติท่าทำให้สอดคล้องกับจังหวะของดนตรีได้
4	ดี	นักเรียนมีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ (เพลงช้า) ได้สวยงาม สมบูรณ์
3	ปานกลาง	นักเรียนมีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ (เพลงช้า) ได้สวยงาม
2	พอใช้	นักเรียนมีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ (เพลงช้า) ได้
1	ปรับปรุง	นักเรียนมีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ (เพลงช้า) ได้ แต่ยังไม่สวยงาม และไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้การปฏิบัติท่ายังไม่สอดคล้องกับจังหวะของดนตรี

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ภาคผนวก ข

- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- ใบรับรองการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดีชนก คชเสนี หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. อาจารย์ ดร.เอกสิทธิ์ โพธิ์ไทรย์ หัวหน้าภาควิชาการศึกษาทั่วไป
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูยเมธากการ อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและ
วิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 12412

ที่ อว 8718.1/1239

วันที่ 7 ตุลาคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุพัตรา สุบรรณพันธ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ดุลย์เมธการ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อ เรื่อง "รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์" ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทร. 099 165 6639

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสุพัตรา สุบรรณพันธ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ วิทยานนท์)

รองคณบดีฝ่ายเทคโนโลยีดิจิทัล รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/1423

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

7 ตุลาคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เนื่องด้วย นางสาวสุพัตรา สุบรรณพันธ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดีชนก คชเสนี และ ดร.เอกสิทธิ์ โพธิ์ไทรย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อ เรื่อง "รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์" ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสุพัตรา สุบรรณพันธ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรารณ เวียนานท์)

รองคณบดีฝ่ายเทคโนโลยีดิจิทัล รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 165 6639

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

สถาบันยุทธศาสตร์
ทางปัญญาและวิจัย
มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

คณะศิลปกรรมศาสตร์
ร่วมกับ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

สุพัตรา สุบรรณพันธ์

ได้ผ่านการพิจารณาโครงการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เรื่อง "หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์"
(Ethical Principle to Research Involving Human Subject)

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 เมษายน 2565

วันที่ออกใบประกาศนียบัตร
(22/04/2565)

วันที่ใบประกาศนียบัตรออกอายุ
(22/04/2568)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธ์)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวงกต จันทร์ระ)
รักษาการแทนผู้อำนวยการ
สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(แพทย์หญิงสุพรรณ กักรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับ
พิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

AF19-03-03.1
August, 2023

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ชื่อโครงการวิจัย : รูปแบบกิจกรรมเสริมทักษะนาฏศิลป์ของผู้เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวสุพัตรา สุบรรณพันธ์

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเลขรับรองโครงการวิจัย : SWUEC-672394

รายการเอกสารที่รับรอง :

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา	ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 5 กันยายน 2567
2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2567
3. เอกสารข้อมูลและขอความยินยอมสำหรับอาสาสมัคร	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 23 เมษายน 2567
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 23 เมษายน 2567
5. ประวัตินักวิจัย	

ได้มีการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ ซึ่งเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิจัยนี้ได้

วันที่รับรอง : 21 กันยายน 2567

วันที่หมดอายุ : 20 กันยายน 2568

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
ชุดสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (ชุดที่ 2)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หน่วยจริยธรรมและมาตรฐานการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาคารนวัตกรรม ศ.ดร.สาโรช ปุวิศรี ชั้น 17

โทร. (02) 6495000 ต่อ 17503, 17506 โทรสาร (02) 2042590

ข้อปฏิบัติสำหรับผู้วิจัย

โครงการที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้วิจัยภายหลังจากโครงการวิจัย ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แล้ว ดังต่อไปนี้

- 1 ผู้วิจัยจะต้องดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่างๆที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยโดยเคร่งครัด โดยใช้เอกสารคำชี้แจง และแบบยินยอม รวมถึงเอกสารอื่นๆ ที่ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการแล้วเท่านั้น
- 2 ผู้วิจัยที่มีหน้าที่รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมฯ ตาม SOP บทที่ 6 เมื่อ
 - 2.1 มีการดำเนินงานวิจัยครบระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะต้องมีการรายงานความก้าวหน้าตามระยะเวลาที่คณะกรรมการฯ กำหนดในเอกสารรับรอง หรือเมื่อครบหนึ่งปีจากวันที่ระบุไว้ในเอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยของโครงการ โดยใช้แบบรายงานความก้าวหน้า (SWUEC-Progress, AF/01-06/03.0)
 - 2.2 มีการดำเนินการวิจัยไม่ทันตามที่กำหนด โดยทั่วไปคณะกรรมการฯ จะให้การรับรองไม่เกิน 1 ปี ก่อนวันหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรอง ผู้วิจัยจะต้องเสนอเอกสารขอต่ออายุการรับรองโครงการวิจัย โดยใช้ **แบบเสนอขอต่ออายุการรับรองโครงการ (SWUEC-Renew, AF/02-06/03.0)** ภายใน 30 วันก่อนหมดอายุ เพื่อให้ทางหน่วยงาน ได้มีระยะเวลาจัดเตรียมเอกสารเข้าประชุมก่อนโครงการวิจัยจะหมดอายุ ทั้งนี้หากท่านยังไม่ได้รับเอกสารรับรองการต่ออายุจากคณะกรรมการฯ จะไม่สามารถรับอาสาสมัครใหม่ระหว่างที่โครงการวิจัยหมดอายุได้ **กรณีหน่วยงาน ไม่ได้รับการติดต่อกลับจากผู้วิจัย ภายในระยะเวลา 6 เดือน นับจากวันที่โครงการวิจัยหมดอายุการรับรองเอกสารโครงการวิจัยจะถูกทำลาย 3 ปี นับจากวันที่หมดอายุการรับรอง**
 - 2.3 มีความจำเป็นในการปรับปรุงโครงการวิจัย (Protocol Amendment) หรือ มีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้า โครงการวิจัย/เพิ่มเติมผู้ร่วมวิจัย ผู้วิจัยจะต้องเสนอการปรับปรุงเป็น**แบบรายงานขอการปรับปรุงโครงการวิจัย (SWUEC-Amend, AF/03-06/03.0)** ตามที่ได้กำหนดไว้ โดยอ้างอิงรหัสโครงการตามที่ได้รับการรับรอง โดยต้องระบุให้ชัดเจนว่า มีการเปลี่ยนแปลงอะไร อย่างไร และเหตุผลที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ในกรณีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าโครงการวิจัย/เพิ่มเติมผู้ร่วมวิจัยคนใหม่ ให้แนบประวัติมาด้วย
 - 2.4 มีอาการไม่พึงประสงค์รุนแรงจากการดำเนินโครงการวิจัย (Serious Adverse Events) เกิดขึ้นแก่อาสาสมัคร ผู้วิจัยจะต้องทำเอกสารแจ้งคณะกรรมการฯ ภายใน 7 วันปฏิทิน และหากอาการไม่พึงประสงค์รุนแรงนั้น เป็นเหตุให้อาสาสมัครถึงแก่ชีวิต ต้องแจ้งภายใน 24 ชั่วโมง (โดยทางจดหมาย

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือโทรสาร) หลังจากผู้วิจัยทราบเหตุการณ์ โดยใช้แบบรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์สำหรับอาสาสมัครในสถาบัน (SWUEC-SAE-Local, AF/04-06/03.0) และแบบรูปแบบเอกสารรายงานเป็นสำเนา SAE Report Form ที่กำหนดโดยผู้สนับสนุนวิจัย หากไม่มีแบบรายงาน จากผู้สนับสนุนทุนวิจัยให้ใช้แบบรายงานของ SWUEC ตามที่กำหนดอย่างเดียว กรณีเป็นรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่เกิดแก่อาสาสมัครนอกสถาบัน ซึ่งบริษัทผู้สนับสนุนส่งให้ผู้วิจัย ให้ใช้แบบรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่เกิดแก่อาสาสมัครนอกสถาบัน (SWUEC-SAE-External, AF/05-06/03.0) แนบกับแบบรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่บริษัทผู้สนับสนุน

- 2.5 มีการดำเนินการใดๆ ที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจะต้องรายงานให้คณะกรรมการรับทราบภายใน 7 วันปฏิทิน หลังจากที่ได้รับพบ โดยใช้แบบรายงานการดำเนินงานวิจัยที่เบี่ยงเบน (SWUEC-deviation, AF/06-06/03.0)
- 2.6 การวิจัยเสร็จสิ้นหรือยุติการวิจัยด้วยใดๆ ให้ผู้วิจัยมีหนังสือแจ้งปิดโครงการวิจัยนั้นพร้อมผลการดำเนินการวิจัยให้คณะกรรมการ ทราบ ตามแบบรายงานแจ้งการปิดโครงการวิจัย (SWUEC-Close, AF/07-06/03.0) ทั้งนี้โครงการที่รายงานแจ้งปิดและได้รับการพิจารณา โดยคณะกรรมการ แล้ว ถือว่าเป็นการสิ้นสุด ไม่สามารถขอยกเลิกการแจ้งปิดได้อีก
- 3 คณะกรรมการฯ จะมีการสุ่มเข้าตรวจเยี่ยมโครงการวิจัยเพื่อตรวจดูความเรียบร้อยของการดำเนินงาน และรับฟัง และให้คำปรึกษาข้อปัญหาที่อาจมีในระหว่างการดำเนินการวิจัย โดยคณะกรรมการฯ จะมีหนังสือแจ้งให้ทราบ ล่วงหน้าเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผลการตรวจเยี่ยมโครงการวิจัยจะแจ้งเพื่อทราบในที่ประชุมคณะกรรมการฯ และจะแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้วิจัยได้ทราบ และอาจมีข้อเสนอแนะให้ปฏิบัติต่อไป

ประวัติผู้เขียน

